

LIBRI I PARË I KRONIKAVE

Nga Adami gjer tek Avrahami

(Gen 5,1-32; 10,1-32; 11,10-26)

1 Gjenealogjia ♦ nga Adami gjer te Noahu: Adami, Sheti, Enoshi, ²Kenani, Mahalaleli, Jeredi, ³Henoku, Metushelahu, Lameku, ⁴Noahu. Noahu kishte tre djem: Shemin, Hamin dhe Jafetin.

⁵Bij të e *Jafetit* ishin: Gomeri, Magogu, Madai, Javani, Tuvali, Mesheku dhe Tirasi. ⁶Nga Gomeri rridhnin: Ashkenazi, Rifati dhe Togarma. ⁷Nga Javani: Elisha, Tarshishi, kitasit dhe rodasit.

⁸Bij të e *Hamit* ishin: Kushi, Micraimi, Puti dhe Kënaani.

⁹⁻¹⁰Nga Kushi rridhnin: Sheba, Havila, Sabta, Ragma dhe Sabteka, si dhe Nimrodi. Ky u bë sundimtari i parë i madh mbi Tokë. Bij të e Ragmës ishin: Saba dhe Dedani.

¹¹Micraimi ishte stërgjyshi më i lashtë i ludasve, anamasve, lehasve, naftuhasve, ¹²patrosasve, kasluhasve dhe kaftorasve. Prej tyre rridhnin pëlishtasit (filistenjtë).

¹³Pasardhësit e Kënaanit ishin: Sidoni, biri i tij i parë, dhe Heti. ¹⁴Prej Kënaanit rridhnin edhe jevusait, amorasit, girgashasit, ¹⁵horasit, arkasit, sinasit, ¹⁶arvadasit, zemarasit dhe hamasit.

¹⁷Bij të e *Shemit* ishin: Elami, Ashuri, Arpahshadi, Ludi, Arami, Uci, Huli, Geteri dhe Mesheshi.

¹⁸Biri i Arpahshadit ishte Shelahu, kurse biri i Shelahut Everi. ¹⁹Everi kishte dy djem; njëri quhej Peleg (Ndarje), sepse në kohën e tij u nda njerëzimi (dhe u përhap) nëpër Tokë; tjetri quhej Joktani.

²⁰Pasardhësit e Joktanit ishin: Almodadi, Shelefi, Hacarmaveti, Jerahu, ²¹Hadorami, Uzali, Dikla, ²²Evali, Avimaeli, Shëva, ²³Ofiri, Havila dhe Jobavi.

²⁴Gjenealogjia e Shemit gjer tek Avrahami ishte: Shemi, Arpahshadi, Shelahu, ²⁵Everi, Pelegu, Regui,

²⁶Serugu, Nahori, Terahu ²⁷dhe Avrami, i cili quhej edhe Avraham.

♦ Pastërtia e gjenealogjisë ishte me rëndësi në komunitetin judeas pas mërgimit. Këto gjenealogji janë shpesh selektive dhe të stilizuara. Qëllimi i këtyre listave është miratimi i gjenealogjisë së Davidit, i cili është në qendër të librave të analëve. Komuniteti pasmërgimtar (e jo samarianët) si pasardhësit e Davidit quhet Izraeli i vërtetë me priftërinë e tij levitike si e vetmja priftëri e vlefshme, kurse dinastia e Davidit si e vetmja dinasti e vlefshme. Për këtë arsye vëmendje e veçantë u kushtohet fiseve të Judës, Benjaminit dhe Levit. Theksohet se Jerusalemi është i vetmi vend i vlefshëm për adhurimin e Zotit. Mbretëria veriore (Izrael) quhet apostate dhe pothuajse nuk përmendet.

Pasardhësit e Avrahamit

(Gen 25,12-16)

²⁸Bij të e Avrahamit ishin: Izaku dhe Jishmaeli. ²⁹Kjo është lista e pasardhësve të tyre:

Biri i parë i Jishmaelit ishte Nevajoti. Pastaj erdhën Kedari, Avdeeli, Mivsami, ³⁰Mishma, Duma, Masa, Hadadi, Tema, ³¹Jeturi, Nafishi dhe Kedma.

³²Përveç këtyre, Avrahamit i lindën fëmijë dhe nipër edhe nga shemra e tij, Ketura. Ajo i lindi edhe Zimranin, Jokshanin, Medanin, Midjanin, Jishvakun dhe Shuahun. Bij të e Jokshanit ishin: Sava dhe Dedani. ³³Bij të e Midjanit ishin: Efa, Eferi, Henoku, Avida dhe Eldaa.

³⁴Të birit të Avrahamit, Izakut, i lindën dy bij: Esavi dhe Jisraeli (Izraeli). ³⁵Bij të e Esavit ishin: Elifazi, Reueli, Jeushi, Jalami dhe Korahu. ³⁶Bij të e Elifazit quheshin Teman, Omar, Cëfi, Gatam, Kënaz, Timna dhe Amalek. ³⁷Bij të e Reuelit quheshin Nahat, Zerah, Shama dhe Miza.

³⁸Bij të e Seirit ishin: Lotani, Shovali, Civoni, Ana, Dishoni, Eceri dhe Dishani.

³⁹Lotani kishte dy djem: Hori dhe Homami. Motra e Lotanit quhej Timna.

⁴⁰Bij të e Shovalit ishin: Alvani, Manahati, Evali, Shefiu dhe Onami.

Bij të e Civonit ishin: Aja dhe Ana. ⁴¹Ana, biri i Seirit, kishte një djalë me emrin Dishon. Bij të e Dishonit, birit të Seirit, ishin: Hemdani, Eshvani, Jitrani dhe Kerani. ⁴²Bij të e Ecerit ishin: Bilhani, Zaavani dhe Akani. Bij të e Dishanit ishin: Uci dhe Arani.

Mbretërit e Edomit

(Zan 36,31-43)

⁴³⁻⁵⁰Para se Izraeli të kishte mbret, mbi tokën e Edomit kanë mbretëruar, njëri pas tjetrit, mbretërit që vijojnë:

Bela, biri i Beorit, nga qyteti Dinhava; Jobavi, biri i Zerahut, nga qyteti Bocra; Hushami nga krahina e fisit të Temanit; Hadadi, biri i Bedadit, nga qyteti Avit; ai i mundi midjanasit në një betejë në krahinën e Moavit; Samla, nga qyteti Masreka; Shauli, nga qyteti Rehovot mbi lumë; Baal-Hanani, biri i Ahvorit; Hadadi nga qyteti Pau; gruaja e tij quhej Mehetavela dhe ishte bijë e Matredit dhe mbesë e MeZahavit.

⁵¹Pas vdekjes së Hadadit, në Edom qeverisën kryetarët e fiseve. Këta kryetarë fisesh ishin Timna, Alva, Jeteti, ⁵²Oholivama, Ela, Pinoni, ⁵³Kenazi, Temani, Mivcari, ⁵⁴Magdieli dhe Irami.

Bijtë e Jakov-Izraelit

2 Izraeli kishte dymbëdhjetë djem: Ruveni, Shimoni, Levi, Juda, Jisakari, Zëvuluni, ²Dani, Josefi, Benjamini, Naftaliu, Gadi dhe Asheri.

Pasardhësit e Judës

³⁻⁴Juda kishte pesë djem. Tre prej tyre i lindën nga e bija e Shuas, kënanasja: Eri, Onani dhe Shela. Por Eri, djali i parë, bënte një jetë që nuk i pëlqeu Zotit, prandaj Ky bëri që ai të vdiste. Dy djem të tjerë, Perci dhe Zerahu, Judës i lindi me të renë e tij, Tamarën.

⁵Perci kishte dy djem: Hecronin dhe Hamulin. ⁶Zerahu kishte pesë djem: Zimriun, Etanin, Hemanin, Kalkolin dhe Dardan. ⁷Biri i Zimriut quhej Karmi; biri i tij quhej Ahan. Ky e hodhi Izraelin në fatkeqësi, sepse vodhi plaçkën që i ishte kushtuar Perëndisë. ⁸Etani kishte një djalë me emrin Azarja.

⁹Bijtë e Hecronit ishin: Jerahmeeli, Rami dhe Kalevi.

Pasardhësit e Ramit

¹⁰Rami ishte i ati i Aminadavit, biri i të cilit quhej Nahshon. Ky ishte kryetar i fisit të Judës. ¹¹Biri ishte Salmoni. Pas tij rridhnin drejtpërdrejt Boazi, ¹²Ovedi dhe Jishai. ¹³Jishai kishte shtatë djem. I pari ishte Eliavi, pastaj vinin Avinadavi, Shima, ¹⁴Netaneli, Radai, ¹⁵Ocemi dhe Davidi. ¹⁶Motrat e tyre quheshin Ceruja dhe Avigail. Ceruja kishte tre djem: Avishai, Joavi dhe Asaheli. ¹⁷Biri i Avigailit ishte Amasa; i ati ishte jishmaelasi, Jeteri.

Pasardhësit e Kalevit

¹⁸Kalevit, birit të Hecronit, nga martesë e tij e parë me Azuvën, i lindi një bijë me emrin Jeriot. Bijtë e saj quheshin Jesheri, Shovavi dhe Ardoni. ¹⁹Pas vdekjes së Azuvës, Kalevi u martua me Efratën. Nga kjo martesë lindi i biri, Huri. ²⁰Biri i tij quhej Uri, kurse biri i Urit Bezalel.

²¹Më vonë, në moshën 60 vjeç, i ati i Kalevit, Hecroni, u martua përsëri. Ai mori për grua një bijë të Mahirit, stërgjyshit më të lashtë të klanit të Gileadit. Prej kësaj martese lindi Seguvi. ²²Biri i tij ishte Jairi. Atij i takonin 23 fshatra në tokën e Gileadit, që quheshin «fshatrat e Jairit». ²³Por geshurasit dhe sirianët ia morën ato, si dhe qytetin Kenat me fshatrat përkatëse, gjithsej 60 fshatra, të cilat u përkisnin pasardhësve të Mahirit. ²⁴Pas vdekjes së Hecronit, gruaja e të cilit quhej Avija, Kalevi fjeti me Efratën, dhe ajo i lindi Ashhurin, themeluesin e Tekoas.

Pasardhësit e Jerahmeelit

²⁵Jerahmeeli, djali më i madh i Hecronit, kishte bijtë që vijnë: Rami, i pari, pastaj Buna, Oreni, Ocemi dhe Ahija, ²⁶si dhe Onami, prej gruas me emrin Atara. ²⁷Bijtë e Ramit ishin: Maaci, Jamini dhe Ekeri.

²⁸Bijtë e Onamit ishin: Shamai dhe Jada. Bijtë e Shamait ishin: Nadavi dhe Avishuri. ²⁹Gruaja e Avishurit quhej Avihail dhe ajo i lindi bijtë Ahvan dhe Molid. ³⁰Bijtë e Nadavit ishin: Seledi dhe Apajimi. Seledi vdiq pa lënë fëmijë. ³¹Apajimi kishte një djalë me emrin Jishi; biri i Jishit quhej Sheshan, kurse e bija e tij Ahlai.

³²Jada, vëllai i Shamait, kishte dy djem: Jeterin dhe Jonatanin. Jeteri vdiq pa lënë fëmijë. ³³Bijtë e Jonatanit ishin: Peleti dhe Zaza.

³⁴Sheshani, biri i Jishiut, nuk kishte djem, por vetëm vajza. ³⁵Njërën prej tyre ai ia dha për grua skllavit të tij egjiptian, Jarhas, dhe ajo i lindi Atain. ³⁶Biri ishte Natani; pas tij rridhnin drejtpërdrejt: Zavadi, ³⁷Eflali, Ovedi, ³⁸Jehui, Azarja, ³⁹Heleci, Elasa, ⁴⁰Sismai, Shallumi, ⁴¹Jekamja dhe Elishama.

Një listë tjetër e pasardhësve të Kalevit

⁴²Biri i parë i Kalevit ishte Mesha, stërgjyshi më i lashtë i klanit të Zifit, kurse i dyti Maresha, stërgjyshi më i lashtë i klanit të Hevronit. ⁴³Bijtë e Hevronit ishin: Korahu, Tapuahu, Rekemi dhe Shema. ⁴⁴Biri i Shemës ishte Rahami, stërgjyshi më i lashtë i klanit të Jorkoamit. Biri i Rekemit ishte Shamai, ⁴⁵kurse biri i Shamait, Maoni, stërgjyshi më i lashtë i Bet-Curit.

⁴⁶Kalevi kishte dy shemra: Efën dhe Maahën. Efa i lindi bijtë Haran, Moca dhe Gazez. Biri i Haranit quhej Jahdai. ⁴⁷Bijtë e Jahdait quheshin Regem, Jotam, Geshan, Pelet, Efa dhe Shaaf.

⁴⁸Maaha i lindi Sheverin dhe Tirhanën, ⁴⁹më vonë edhe Shaafin, stërgjyshin më të lashtë të klanit të Mahvenës dhe Givas. Një bijë e Kalevit ishte Ahsa.

⁵⁰Edhe këta që vijnë janë pasardhës të Kalevit: biri i parë i Kalevit dhe i Efratës ishte Huri. Bijtë e Hurit ishin: Shovali, themelues i Kirjat-Jearimit, ⁵¹Salma, themelues i Bet-Lehemit, dhe Harefi, themelues i Bet-Gaderit.

⁵²Nga Shovali rridhte Reaja dhe klani i tij, si dhe gjysma e banorëve të Manahatit. ⁵³Në Kirjat-Jearim banonin klanet e jeterasve, putasve, shumatasve dhe mishraiasve. Prej tyre rridhnin edhe banorët e Corës dhe ata të Eshtaolit.

⁵⁴Me pasardhësit e Salmas numëroheshin, përveç banorëve të Bet-Lehemit, edhe ata të Netofës dhe të Atrot-Bet-Joavit, si dhe gjysma tjetër e banorëve të Manahatit. ⁵⁵Në Javec banonin tiratasit, shimatasit

dhe suhatasit. Këto klane kishin ardhur nga Seferi. Ata të gjithë u përkitnin kenasve dhe rridhnin nga Hamati, stërgjyshi më i lashtë i klanit të Bet-Rehavit.

Pasardhësit e Davidit

3 Bijtë që vijnë në lindën Davidit në Hevron: i pari lindi Amnoni – nëna e tij ishte Ahinohama nga Jizrëeli; i dyti, Danieli, – nëna e tij ishte Avigaila nga Karmeli; ²i treti, Avshalomi – nëna e tij ishte Maaha, bija e mbretit Talmai nga Geshuri; i katërti, Adonija, – nëna e tij ishte Hagita; ³i pesti, Shefatja – nëna e tij ishte Avitala; i gjashti Jitrami – nëna e tij ishte Egla.

⁴Këta të gjashtët lindën në Hevron, ku Davidi mbretëroi për 7,5 vjet. Pastaj Davidi mbretëroi në Jerusalem për 33 vjet. ⁵Atje i lindën, me Batshevën, bijën e Amielit, katër bij: Shimai, Shovavi, Natani dhe Solomoni.

⁶Pastaj lindën edhe nëntë bij prej grash të tjera: Jivhari, Elishua, Elifeleti, ⁷Nogahu, Nefegu, Jafia, ⁸Elishama, Eljada dhe Elifeleti. ⁹Bijtë e shemrave nuk numërohen në këtë listë. Një prej bijave të Davidit ishte Tamara.

¹⁰Pasardhësit dhe trashëgimtarët e drejtpërdrejtë të fronit të mbretit Solomon ishin: Rehavami, Avija, Asa, Jehoshafati, ¹¹Jehorami, Ahazja, Jehoashi, ¹²Amacja, Uzija, Jotami, ¹³Ahazi, Hizkija, Mënasheu, ¹⁴Amoni dhe Joshija.

¹⁵Joshija kishte katër djem: Johananin, djalin e parë, si dhe Jehojakimin, Cidkijën dhe Shallumin.

¹⁶Bijtë e Jehojakimit ishin Jehojahini dhe Cidkija.

¹⁷Bijtë e Jehojahinit, që u çuan në mërgim, quheshin Shealtiel, ¹⁸Malkiram, Pedaja, Shenacari, Jekamja, Hoshama dhe Nedavja.

¹⁹Bijtë e Pedajës ishin Zerubaveli dhe Shimi. Bijtë e Zerubavelit ishin Meshullami dhe Hananja, të cilëve iu shtua një motër me emrin Shelomit. ²⁰Pedaja pati edhe pesë djem të tjerë, të cilët ishin: Hashuva, Oheli, Berehja, Hasadja dhe Jushav-Hesedi.

²¹Bijtë e Hananjës ishin: Pelatja, Isaia, Refaja, Arnani, Obadja dhe Shehanja. ²²Shehanja kishte gjashtë djem: Shemajën, Hatushin, Jigalin, Bariahun, Nearjën dhe Shafatin.

²³Nearja kishte tre djem: Eljoenain, Hizkijën dhe Azrikamin, ²⁴dhe Eljoenai kishte shtatë djem: Hodavjën, Eljashivin, Pelajën, Akuvin, Johananin, Delajën dhe Ananiun.

Një listë tjetër e pasardhësve të Judës

4 Si pasardhës të Judës vijnë njëri pas tjetrit: Pereci, Hecroni, Karmiu, Huri, Shovali, ²Reaja dhe Jahati. Bijtë e Jahatit ishin Ahumai dhe Lahadi. Prej tyre rridhnin klanet që banojnë në Cora.

³Themeluesit e Etamit ishin: Jizrëeli, Jishma dhe Jidvahu; motra e tyre quhej Haclelponi.

⁴Penueli ishte themelues i Gedorit, kurse Ezeri themelues i Hushës. Të dy ishin pasardhës të Hurit, birit të parë të Kalevit dhe Efratës, i cili ishte edhe themelues i Bet-Lehemit.

⁵Ashuri, themelues i Tekoas, kishte dy gra: Helën dhe Naarën. ⁶Prej Naarës i lindën bijtë Ahuzami, Heferi, Temni dhe Ahashtari. ⁷Bijtë e Helës ishin: Cereti, Cohari dhe Etnani.

⁸Prej Kocit rridhnin Anuvi dhe Coveva, si dhe klanet e Aharhelit, birit të Harumit.

⁹Një njeri me emrin Javec ishte më i nderuari ndër vëllezërit e tij. Kur ishte lindur ai, e ëma e tij kishte thënë: «Me vuajtje e kam lindur!», dhe për këtë ia kishte vënë emrin Javec. ¹⁰Por ai vetë i ishte lutur Perëndisë së Izraelit: «Më beko, O Perëndi, dhe zgjeroje territorin tim! Më përkrah dhe largo prej meje fatkeqësitë dhe vuajtjet!» Këtë lutje Perëndia e kishte dëgjuar.

¹¹Keluvi, vëllai i Shuhës, ishte i ati i Mehirit. Biri i Mehirit quhej Eshton, ¹²ndërsa bijtë e tij ishin: Bet-Rafa, Paseahu dhe Tehina, themeluesi i Ir-Nahashit. Fiset e tyre banonin në Reha. ¹³Bijtë e Kenazit ishin Otnieli dhe Seraja. Bijtë e Otnielit ishin: Hatati dhe Meonotai. ¹⁴Biri i Meonotait quhej Ofra. Biri i Serajës ishte Joavi, stërgjyshi më i lashtë i banorëve të «Luginës së Zdrukthëtarëve». Këtë luginë e quanin kështu, sepse të gjithë banorët e saj ishin zdrukthëtarë. ¹⁵Kalevi, biri i Jefuneut, kishte tre djem: Irun, Elain dhe Naamin. Biri i Elës quhej Kenas. ¹⁶Bijtë e Jehallelelit ishin: Zifi, Zifa, Tirja dhe Asareli.

¹⁷⁻¹⁸Bijtë e Ezrës ishin: Jeteri, Meredi, Eferi dhe Jaloni. Meredi kishte për grua një egjiptiane. Ajo quhej Bitia dhe ishte bijë e faraonit. Ajo i lindi Mirjamën, Shamain dhe Jishvahun, themeluesin e Eshtemoas. Gruaja tjetër e tij, prej fisit të Judës, i lindi Jeredin, themeluesin e Gedorit, Heverin, themeluesin e Sohos, dhe Jekutielin, themeluesin e Zanoahut.

¹⁹Hodija u martua me një motër të Nahamit. Pasardhësit e tyre ishin garmasit, që themeluan Keilën, dhe maahatasit që populluan Eshtemoan.

²⁰Bijtë e Shimonit ishin: Amnoni, Rina, Ben-Hanani dhe Tiloni. Biri i Jishit ishte Zoheti. Edhe ky kishte një djalë.

²¹Prej Shelës, birit të Judës, rridhnin: Eri, themeluesi i Lehës, Lada, themeluesi i Mareshës dhe i klaneve që banojnë në Ashvea. Ata ishin endës dhe prodhonin li të hollë ngjyrë të bardhë. ²²Pasardhësve të Shelës u takonin edhe Jokimi dhe banorët e Kozevës, si dhe Joashi dhe Sarafi, që kishin banuar për një kohë në Moav dhe pastaj ishin kthyer prapa në Bet-Lehem – siç tregohet. ²³Pasardhësit e tyre banonin në Netaim dhe Gedera dhe atje punonin si poçarë në punishtet mbretërore.

Pasardhësit e Shimonit

²⁴Bijtë e Shimonit ishin: Jemueli, Jamini, Jarivi, Zerahu dhe Shauli. ²⁵Biri i Shaulit ishte Shallumi; pas tij vijonin me radhë: Mivshami, Mishma, ²⁶Hamueli, Zakuri dhe Shimiu. ²⁷Shimiu kishte 16 djem dhe 6 vajza. Vëllezërit e tij nuk kishin kaq shumë fëmijë. Në përgjithësi, fisi i Shimonit nuk ishte aq i madh sa fisi i Judës.

²⁸Pasardhësit e Shimonit banonin në Beershevë, Moladë, Hacar-Shual, ²⁹Baalë, Ecem, Eltolad, ³⁰Betuel, Hormë, Ciklag, ³¹Bet-Markavot, Hacar-Susim, Bet-Biri dhe Shaa-raim. Ata banonin në këto qytete dhe në fshtrat e tyre deri në kohën kur u bë mbret Davidi. ³²Përveç këtyre, atyre u takonin edhe pesë qytete: Etami, Ajini, Rimoni, Toheni dhe Ashani, ³³me të gjitha fshatrat e tyre deri në Baalat. Kështu është shkruar në listat e familjeve dhe të vendbanimeve të tyre.

³⁴Kryetarët e klaneve të tyre ishin: Meshovavi, Jamlehu, Joshua, biri i Amacjës, ³⁵Joeli dhe Jehui, biri i Joshivjës, nipit të Serajës, dhe stërnip i Asielit. ³⁶Pastaj Eljoenai, Jakova, Jeshohaja, Asaja, Adieli, Jesimieli, Benaja ³⁷dhe Ziza, që rridhte, duke filluar nga poshtë nga Shifu, Alloni, Jedaja, Shimriu dhe Shemaja.

³⁸Këto klane ishin shtuar shumë. ³⁹Për të gjetur kullota të reja për kopetë e tyre, ata u shpërngulën në pjesën lindore të luginës. ⁴⁰dhe atje gjetën kullota të mira e të pasura. Vendi zgjerohej në të gjitha anët dhe ishte i sigurt e i qetë. Banorët e mëparshëm ishin hamasit. ⁴¹Në kohën kur Hizkija ishte mbret i Judës, shtatë fise i sulmuan hamasit në fushimet e tyre, si dhe meunasit që banonin po atje. Ata i shkatërruan plotësisht vendasit dhe u vendosën në vendin e tyre. Atje banojnë edhe sot.

⁴²Një grup tjetër nga fisi i Shimonit, prej rreth 500 vetash, u shpërngul në malësinë e Seirit. Udhëheqësit e tyre ishin Pelatja, Nearja, Refaja dhe Uzieli, bijtë e Jishit. Ata vranë amalekasit, që ishin vendosur dikur atje, u ngulën në tokat e tyre dhe banojnë edhe sot.

Pasardhësit e Ruvenit

5 Ruveni ishte djali i parë i Izraelit. Por, meqë kishte fjetur me një shemër të të atit, e drejta e trashëgimisë si djali i parë kaloi në bijtë e të vëllait, Josef. ♦ Por, në regjistrin e fiseve, Josefi nuk u shënua në vendin e parë, ²megjithëse iu njoh e drejta e trashëgimisë së djalit të parë, sepse Juda u bë më i rëndësishmi ndër të gjitha fiset. Për këtë arsye, njëri prej pasardhësve të Judës u caktua mbret i Izraelit.

³Bijtë e Ruvenit ishin: Henoku, Pallui, Hecroni dhe Karmiu.

⁴Shemaja rridhte nga njëri prej pasardhësve të tij, me emrin Joel. Pas tij vijonin drejtpërdrejt: Gogu, Shimiu, ⁵Miha, Reaja, Baali ⁶dhe Beëra, të cilin e çoi në mërgim perandori asirian, Tiglat-Pilezeri. Ai ishte atëherë kryetar i fisit të Ruvenit. ⁷Pastaj në regjistrin e pasardhësve të Ruvenit u shënuan burrat që vijnë, bashkë me klanet e tyre. I pari Jeieli, pastaj Zakaria ⁸dhe në fund Bela, biri i Azazit dhe nip i Shemës prej klanit të Joelit.

⁹Fisi Ruven banonte në krahinën nga Aroeri deri në Nevo dhe nga Baal-Meoni; ai shtrihej drejt lindjes, deri në skaj të shkretëtirës që ndodhet nga kjo anë e Eufratit. Ata kishin kope të mëdha, që i mbanin në atë territor, në lindje të Jordanit që quhet Gilead.

¹⁰Në kohën e Shaulit, ata bënë luftë kundër hagarasve, i mundën dhe e pushtuan territorin e tyre në krahun lindor të Gileadit.

♦ Të drejtat e parëlindësisë kaluan mbi Judën e jo mbi Josefin, sepse Izraeli (mbretëria veriore) kaloi në skizëm, këndeje edhe lihet që Juda të jetë ai prej të cilit do të dalë Mesia.

Pasardhësit e Gadit

¹¹Pasardhësit e Gadit banonin pranë fisit të Ruvenit në krahinën e Bashanit, deri në Salha. ¹²Kryetari i tyre ishte Joeli, i dyti vinte Shafami, pastaj Janai dhe Shafati. Këto klane banonin në Bashan. ¹³Pastaj vinin shtatë burra të tjerë me klanet e tyre: Mihaeli, Meshullami, Sheva, Jorai, Jakani, Zia dhe Everi.

¹⁴Këta ishin pasardhësit e Avihailit, birit të Hurit. Pasardhësit e mëtejshëm të Avihailit duke filluar nga poshtë, ishin: Jaroahu, Gileadi, Mihaeli, Jeshishai, Jahdoni dhe Buci. ¹⁵Kryetari i këtij grupi ishte Ahiu, biri i Avdielit dhe nip i Gunit. ¹⁶Këto klane banonin në Gilead, në Bashan dhe në qytetet e tjera që i përkitnin kësaj krahine, si dhe në të gjitha kullotat e krahinës së Sharonit deri në kufirin e saj. ¹⁷Ata të gjithë u shënuan në regjistrin e fisit të Gadit në kohën e mbretit të Judës, Jotamit, dhe në kohën e mbretit të Izraelit, Jaravamit.

¹⁸Ushtria e fiseve të Ruvenit dhe të Gadit, dhe të gjysmës së fisit të Mënasheut, që banonin në territorin në lindje të Jordanit, përbëhej nga 4.476 luftëtarë të aftë për luftë. Ata ishin të armatosur me mburoja, shpata dhe me harqe. ¹⁹Ata luftuan kundër fiseve hagarase të Jeturit, Nafishit dhe Nodavit. ²⁰Ata besuan te Perëndia dhe iu lutën për ndihmë. Ai ua dëgjoi lutjen dhe i përkrahu në luftën e tyre, dhe si pasojë ata i mundën hagarasit dhe aleatët e tyre. ²¹Ata u morën atyre si plaçkë luftime 50.000 deve, 250.000 dele dhe 2.000 gomarë dhe zunë rob 10.000 veta. ²²Shumë prej kundërshtarëve ranë në betejë, sepse Perëndia i ndihmoi izraelitët. Ata kanë vazhduar të banojnë në këtë territor derisa i çuan në mërgim.

Pasardhësit e Mënasheut në lindje të Jordanit

²³Gjysma e fisit të Ruvenit banonte në krahinën e Bashanit që nga Baal-Hermoni dhe deri në malësinë e Senirit dhe të Hermonit. Kjo pjesë e fisit të Mënasheut ishte shumë e madhe. ²⁴Kryetarët e klaneve ishin: Eferi, Jishiu, Elieli, Azrieli, Jeremia, Hodavja dhe Jahdieli. Të gjithë këta njerëz ishin luftëtarë trima dhe burra të nderuar.

²⁵⁻²⁶Por kjo gjysmë e fisit të Mënasheut, si dhe fiset e Ruvenit dhe të Gadit, dolën të pabesë ndaj Perëndisë së të parëve të tyre dhe adhuronin perënditë e banorëve të parë të vendit, të cilët Zoti i kishte dëbuar gjatë invadimit të izraelitëve. Për këtë, Zoti, Perëndia e Izraelit, i ndëshkoi me anë të perandorit asirian Pul, që quhej edhe Tiglat-Pilezer. Vetë Zoti i shtiu atij në kokë mendimin që t'i shpinte izraelitët në mërgim. Ai dha urdhër t'i çonin gjer larg në Halah, mbi lumin Habor, në Hara dhe në luginën e Gozanit.

Kryepriftërinjtë e fisit të Levit

²⁷Levi kishte tre djem: Gershoni, Kehatin dhe Merariun. ²⁸Bij të e Kehatit ishin: Amrami, Jichari, Hevroni dhe Uzieli. ²⁹Prej Amramit rridhnin Aharoni, Moisiu dhe një bijë, Mirjama. Bij të e Aharonit ishin: Hadavi, Avihui, Elazari dhe Itamari.

³⁰Detyra e kryepriftit kaloi nga i ati te bijtë. Pas Elazarit erdhi i biri, Pinhasi, pastaj Avishua, ³¹Bukiu, Uziu, ³²Zerahja, Merajoti, ³³Amarja, Ahituvi, ³⁴Cadoku, Ahimaaci, ³⁵Azarja, Johanani ³⁶dhe Azarja. Ky, i pari, ushtronte detyrën e kryepriftit në Tempullin e Jerusalemit, që Solomoni filloi ta ndërtonte. ³⁷Pastaj erdhën: Amarja, Ahituvi, ³⁸Cadoku, Shallumi, ³⁹Hilkija, Azarja, ⁴⁰Seraja dhe Jocadaku. ⁴¹Jocadakut iu desh të shkonte në mërgim, kur Zoti bëri që Nebukadnecari t'i largonte banorët e Judës dhe të Jerusalemit.

Pasardhësit e tjerë të Levit

6 Bijtë e Levit ishin: Gershomi, Kehati dhe Merariu. ²Bij të e Gershomit ishin: Livniu dhe Shimiu. ³Bij të e Kehatit: Amrami, Jichari, Hevroni, dhe Uzieli. Bijtë e Merariut: Mahliu dhe Mushiu.

⁴Prej tre bijve të Levit, Gershomit, Kehatit dhe Merariut, rridhnin klanet e ndryshme të levitëve.

⁵Biri i Gershomit ishte Livniu, kurse biri i këtij Jahati, dhe si pasardhës të mëtejshëm vijonin në këtë renditje: Zima, ⁶Joahu, Ido, Zerahu dhe Etniu.

⁷Biri i Kehatit ishte Aminadavi, kurse biri i këtij Korahu, dhe pastaj vijonin: Asiri, ⁸Elkana, Aviasafi, Asiri, ⁹Tahati, Urieli, Uzija dhe Shauli. ¹⁰Bij të e Elkanës quheshin Amasai, Ahimoti ¹¹dhe Elkana. Pas tyre vijonin në renditje të drejtpërdrejtë: Cufai, Nahati, ¹²Eliavi, Jerohami, Elkana dhe Samueli. ¹³Biri i parë i Samuelit quhej Joel, kurse i dyti Avija.

¹⁴Biri i Merariut ishte Mahliu, kurse biri i këtij Livniu, dhe pasardhësit e mëtejshëm ishin: Shimiu, Uza,

¹⁵Shima, Hagija dhe Asaja.

Detyrat e levitëve

¹⁶Pas vendosjes përfundimtare të arkës së besëlidhjes në shenjtëroren e Zotit, Davidi ngarkoi një pjesë të levitëve, që të formonin korin për të kënduar në shenjtërore. ¹⁷Ata e kryenin këtë shërbim para Tendës së shenjtë, derisa Solomoni dha urdhër për të ndërtuar Tempullin në Jerusalem. Gjatë ndërtimit ata i ndiqnin me përpikëri udhëzimet që u ishin dhënë. ¹⁸Levitët që vijnë u thirrën në këtë shërbim bashkë me burrat e tjerë të klaneve të tyre:

Hemani, prej pasardhësve të Kehatit, ishte drejtuesi i grupit të parë të këngëtarëve. Ai ishte biri i Joelit dhe nip i Samuelit. ¹⁹Të parët e tij ishin: Elkana, Jerohami, Elieli, Toahu, ²⁰Cufi, Elkana, Mahati, Amasai, ²¹Elkana, Joeli, Azarja, Cefanja, ²²Tahati, Asiri, Aviasafi, Korahu, ²³Jichari dhe Kehati, biri i Levit dhe ky bir i (Jakov)Izraelit.

²⁴Në anën e djathtë të Hemanit qëndronte Asafi, drejtuesi i grupit të dytë të këngëtarëve. Ai ishte biri i Berehjes dhe nip i Shimës. ²⁵Të parët e tij ishin: Mihaeli, Maaseja, Malkija, ²⁶Etniu, Zerahu, Adaja, ²⁷Etani, Zima, Shimiu, ²⁸Jahati dhe Gershomi, biri i Levit.

²⁹Në anën e majtë, pranë Hemanit, qëndronte Etani, prej pasardhësve të Merariut, drejtuesi i grupit të tretë të këngëtarëve. Ai ishte biri i Kishit dhe nip i Avdiut. Të parët e tij ishin: Malluhu, ³⁰Hashavja, Amacja dhe Hilkija, ³¹Amciu, Baniu, Shemeri, ³²Mahliu, Mushiu dhe Merariu, biri i Levit.

³³Levitët e tjerë, që ishin po nga ky klan, ishin ngarkuar me pjesën tjetër të shërbimit në Tempull. ³⁴Por e drejta e shërbimit priftëror u takonte vetëm pasardhësve të Aharonit. Ata kushtonin në altar flijime dhe digjnin temjan në altarin e temjanit. Vetëm atyre u lejohej t'i përdornin enët më të shenjta dhe të kryenin ritin e shlyerjes së mëkateve të izraelitëve, pikërisht siç e kishte caktuar Moisiu, shërbëtori i Perëndisë.

³⁵Pasardhësit e Aharonit si kryepriftërinj ishin me renditje të drejtpërdrejtë: Elazari, Pinhasi, Avishua,

³⁶Bukiu, Uziu, Zerahja, ³⁷Merajoti, Amarja, Ahituvi, ³⁸Cadoku dhe Ahimaaci.

Vendbanimi i levitëve

³⁹Pasardhësit e Levit morën me short, nga fiset e tjera, vendbanime për vete dhe kullota për kopetë e tyre. Shorti i parë u ra *priftërinjve*, pasardhësve të Aharonit, që u përkisnin pasardhësve të Kehatit. ⁴⁰Në Judë

ata morën qytetin Hevron me kullotat përreth. ⁴¹Por fushat e qytetit dhe fshatrat përkatëse i mori Kalevi, biri i Jefuneut. ⁴²⁻⁴⁵Hevroni ishte njëri prej qyteteve, ku strehoheshin të ikurit, njerëzit që kishin vrarë pa dashje një njeri dhe iknin nga vendi i tyre, për të gjetur strehim në një qytet tjetër. Përveç këtij, priftërinjtë morën nga Juda qytetet Livna, Jatir, Eshtemoa, Hilen, Devir, Ashan dhe Bet-Shemesh. Përveç këtyre, ata morën edhe qytetet që gjendeshin në territorin e Benjaminit, gjithsej 13: Geva, Alemet dhe Anatot, secili me kullotat përkatëse.

⁴⁶Pjesa tjetër e klaneve që ishin pasardhës të *Kehatit* mori me short 10 qytete në pjesën perëndimore të territorit të fisit të Mënasheut.

⁴⁷Klanet e ndryshme të pasardhësve të *Gershomit* morën 13 qytete në territorin e fiseve të Jisakarit, Asherit dhe Naftaliut, si dhe në pjesën tjetër të territorit të Mënasheut që banonte në Bashan.

⁴⁸Klanet e pasardhësve të *Merariut* morën me short 12 qytete në territorin e fiseve të Ruvenut, Gadit dhe Zevulunit.

⁴⁹Kështu, izraelitët ua dhanë pasardhësve të Levit këto qytete me kullotat përkatëse. ⁵⁰Priftërinjtë i morën me short qytetet e lartpërmenduara në territorin e fiseve të Judës, Shimonit dhe Benjaminit.

⁵¹⁻⁵⁵Klanet e tjera të pasardhësve të *Kehatit* morën qytetet që vijojnë, bashkë me kullotat përkatëse: në Efraim, qytetin e të ikurve, Shehem në malësinë e Efraimit, Gezer, Kivcajim dhe Bet-Horon, Ajalon dhe Gat-Rimmon; në pjesën perëndimore të Mënasheut: Aner dhe Jivlam.

⁵⁶⁻⁶¹Pasardhësit e *Gershomit* morën qytetet që vijojnë me kullotat përkatëse, në territorin e Mënasheut: Golan, në Bashan, dhe Ashtarot; në territorin e Jisakarit: Kedesh, Daverat, Ramot dhe Anem; në territorin e Asherit: Mishal, Avdon, Hukok dhe Rehov; dhe në territorin e Naftaliut: Kedesh në Galile, Hamon dhe Kirjatajim.

⁶²⁻⁶⁶Në fund, pasardhësit e *Merariut* morën qytetet që vijojnë, me kullotat përkatëse, në territorin e Zevulunit: Rimoni dhe Tavorin; në anën lindore të Jordanit, në territorin e Ruvenit qytetin Becer që gjendet përballë Jerihos në stepë, si dhe qytetet Jahac, Kedemot dhe Mefaat; në territorin e Gadit qytetet Ramot në Gilead, Mahanajim, Heshbon dhe Jazer.

Pasardhësit e Jisakarit

7 Jisakari kishte katër djem që quheshin: Tola, Puva, Jashuv dhe Shimron.

²Bijtë e Tolës quheshin: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jivsam dhe Samuel. Ata ishin kryetarët e klaneve të tyre dhe luftëtarë të sprovuar. Në kohën e Davidit, numri i pasardhësve të Tolës, sipas regjistrave të tyre, ishte 2.260 veta.

³Biri i Uzit quhej Jisrahja. Jisrahja dhe katër djemtë e tij, Mihaeli, Obadja, Joeli dhe Jishija ishin të gjithë kryetarë klanesh. ⁴Ata kishin aq shumë gra dhe fëmijë, saqë klanet e tyre ishin në gjendje të paraqitnin për ushtrinë 3.600 veta. ⁵Edhe të afërmit e tyre nga klanet fqinje të tjera të Jisakarit ishin luftëtarë të sprovuar. Gjithsej në regjistrin e tyre kishte 8.700 veta. ♦

♦ Të gjitha këto shifra janë ndarë me 10.

Pasardhësit e Benjaminit dhe të Naftaliut

⁶Benjamin ♦ i kishte tre djem: Belën, Beherin dhe Jediaelin.

⁷Bela kishte pesë djem: Ecvonin, Uziun, Uzielin, Jerimotin dhe Irin. Ata ishin kryetarët e klaneve të tyre dhe luftëtarë të sprovuar. Në regjistrin e pasardhësve të tyre ishin shënuar 2.234 veta.

⁸Bijtë e Beherit ishin: Zemira, Joashu, Eliezeri, Eljoenaiu, Omriu, Jeremoti, Avija, Anatoti dhe Alemeti. ⁹Në regjistrin e pasardhësve të tyre ishin shënuar, të radhitur sipas klaneve, 2.200 burra të aftë për luftë.

¹⁰Biri i Jediaelit ishte Bilhani, dhe bijtë e këtij quheshin: Jeush, Benjamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarshish dhe Ahishahar. ¹¹Edhe këta ishin kryetarë të klaneve të tyre dhe luftëtarë të sprovuar. Në rast lufte ata mund të paraqitnin 1.720 veta për ushtrinë.

¹²Bijtë e Irit ishin Hupimi dhe Shupimi. Hushimi ishte bir i Aherit. ♦♦

¹³Bijtë e Naftaliut ishin: Jahceeli, Guniu, Jeceri dhe Shallumi. Nëna e Naftaliut ishte Bilha.

♦ Benjamin ishte i rendësishëm sepse i dha Izraelit mbretin e parë, Shaulin, dhe se në territorin e tij ishte Jeruzalemi, qendra fetare dhe politike e Izraelit.

♦♦ ose: i një tjetri...Ndoshta këtu lihen jashtë pasardhësit e fisit të Danit.

Pasardhësit e Mënasheut

¹⁴Biri i Mënasheut ishte Asrieli. Shemra e tij aramase i lindi Mahirin, atin e Gileadit. ¹⁵Mahiri mori për grua një motër të Hupimit dhe Shupimit. Ajo quhej Maaha. Biri i tij i dytë ishte Celofhadi; ky kishte vetëm vajza.

¹⁶Maaha, gruaja e Mahirit, lindi dy bij. Njërën e quajti Peresh, kurse tjetrin Sheresh. Bijtë e Shereshit ishin Ulami dhe Rekemi. ¹⁷Biri i Ulamit quhej Bedan. Këta janë pasardhësit e Gileadit, birit të Mahirit dhe nip i Mënasheut.

¹⁸Motra e Gileadit, Moleheta, lindi Ishhodin, Aviezerin dhe Mahlën. ¹⁹Bijtë e Shemidës ishin Ahjani, Shehemi, Likhiu dhe Aniami.

Pasardhësit e Efraimit

²⁰Biri i Efraimit ishte Shutelahu. Biri i këtij quhej Bered dhe si pasardhës të mëtejshëm në renditje të drejtpërdrejtë vijonin: Tahati, Elada, Tahati ²¹dhe Zavadi.

Përveç Shutelahut, Efraimi kishte edhe dy djem me emrin Ezer dhe Elad. Por ata u vranë nga banorët e Gatit, sepse shkuan t'u rrëmbenin atyre kopetë e bagëtive. ²²I ati, Efraimi, i vajtoi për shumë kohë dhe farefisi i vet i qëndroi pranë për ta ngushëlluar dhe për ta këshilluar. ²³Më vonë, pasi fjeti përsëri me gruan e tij, ajo mbeti shtatzënë dhe atij i lindi edhe një djalë. Ai e quajti atë Beria, sepse lindi në kohën e kësaj fatkeqësie familjare. ²⁴Bija e Efraimit ishte Sheera. Ajo urdhëroi që të ndërtonin Bet-Horonin e sipërm dhe Bet-Horonin e ulët, si dhe Uzen-Sheerën.

²⁵Bijtë e Berias ishin: Refahu dhe Reshefi. Biri i këtij të fundit ishte Telahu. Pasardhësit e mëtejshëm ishin: Tahani, ²⁶Ladani, Amihudi, Elishama ²⁷dhe Nuni; biri i Nunit ishte Joshua.

²⁸Territori ku banonin pasardhësit e Efraimit përfshinte Bet-Elin me fshatrat përkatëse, dhe nga lindja Naarën, nga perëndimi Gezerin, dhe nga veriu arrinte deri në Shehem dhe Aja, secili me fshatrat përkatëse. ²⁹Si pronë e pasardhësve të Mënashaut numëroheshin Bet-Shani, Taanahu, Megido dhe Dori, secili me fshatrat përreth. Në të gjitha këto vende banonin pasardhësit e Josefrit, birit të Izraelit.

Pasardhësit e Asherit

³⁰Asheri kishte katër djem: Jimnën, Jishvën, Jishviun dhe Berian, si dhe një vajzë: Serahën.

³¹Bijtë e Berias ishin: Heveri dhe Malkieli. Ky ishte stërgjyshi më i lashtë i klanit të Birzaitit.

³²Bijtë e Heverit ishin: Jafleti, Shemeri dhe Hotami. Ai kishte edhe një vajzë me emrin Shua.

³³Bijtë e Jafletit ishin: Pasahu, Bimhali dhe Ashvati. ³⁴Bijtë e Shemerit ishin: Ahiu, Rohga, Huba dhe Arami. ³⁵Dhe bijtë e të vëllait, Hotamit: Cofahu, Jimna, Sheleshi dhe Amali.

³⁶Bijtë e Cofahut ishin: Suahu, Harneferi, Shuali, Beriu, Jimra, ³⁷Beceri, Hodi, Shama, Shilsha, Jitrani dhe Bëera. ³⁸Bijtë e Jitranit quheshin: Jefune, Pispa dhe Ara.

³⁹Bijtë e Ullës ishin: Arahu, Hanieli dhe Ricja.

⁴⁰Ata të gjithë ishin pasardhës të Asherit, udhëheqës të shquar të klaneve të tyre dhe luftëtarë trima. Në regjistrat e burrave të aftë për luftë prej pasardhësve të Asherit ishin shënuar 2.600 veta.

Një listë tjetër e pasardhësve të Benjamin

8 ^{1,2}Benjamini kishte pesë djem; i pari quhej Bela, pastaj vijonin Ashveli, Ahrahu, Noha dhe Rafa.

³Bijtë e Belës ishin: Ardi, Gera, Avihudi, ⁴Avishua, Naamani, Ahoahu, ⁵Gera, Shefufani dhe Hurami.

⁶Bijtë e Ehudit ishin kryetarët e klaneve që banonin në Geva. Ata u rrëmbyen që andej dhe u çuan në Manahat, ⁷ Naamani, Ahija dhe Gera, i cili drejtoi gjithë emigrimin e tyre.

Bijtë e Gerës ishin: Uza dhe Ahihudi.

⁸⁻⁹Shaharaimi banonte në malësinë e Moavit. Ai i kishte dëbuar gratë e tij, Hushimën dhe Baarën, dhe pastaj ishte martuar me Hodeshën. Ajo i lindi këta bij: Jovavin, Civjën, Meshën, Malkamin, ¹⁰Jeucin, Sahejën dhe Mirmën. Secili prej tyre ishte kryetar i klanit të vet. ¹¹Prej gruas së tij të dikurshme, Hushima, rridhnin bijtë Ahituvi dhe Elpaali. ¹²Bijtë e Elpaalit ishin: Everi, Mishami dhe Shemedi. Ky ndërtoi qytetet Ono, Lod dhe fshatrat përkatëse.

¹³Vëllezërit Beria dhe Shema ishin kryetarët e klaneve që banonin në Ajalon. Ata i dëbuan banorët nga Gati. ¹⁴Vëllezërit e tyre të tjerë quheshin: Elpaal, Shashak dhe Jeroham.

¹⁵⁻¹⁶Bijtë e Berias ishin: Zevadja, Aradi, Ederi, Mihaeli, Jishpa dhe Joha.

¹⁷⁻¹⁸Bijtë e Elpaalit: Zevadja, Meshullami, Hizkiu, Heveri, Jishmerai, Jislai dhe Jobavi.

¹⁹⁻²¹Bijtë e Shimiut ishin Jakimi, Zihriu, Zavdiu, Elienaiu, Cilletai, Elieli, Adaja, Beraja dhe Shimrati.

²²⁻²⁵Bijtë e Shashakut ishin: Jishpani, Everi, Elieli, Avdoni, Zihriu, Hanani, Hananja, Elami, Antotija, Jifdeja dhe Penueli.

²⁶⁻²⁷Kurse bijtë e Jerohamit: Shamsherai, Sheharja, Atalja, Jareshja, Elija dhe Zihriu. ²⁸Ata të gjithë ishin kryetarët e klaneve të pasardhësve të tyre dhe banonin në Jerusalem.

²⁹Në Givon banonte Jeieli, stërgjyshi më i lashtë i fisit të këtij qyteti. Gruaja e tij quhej Maaha, ³⁰biri i tij i parë quhej Avdon, dhe si bij të mëtejshëm vijonin: Curi, Kishi, Baali, Neri, Nadavi, ³¹Gedori, Ahjo, Zeheri dhe Mikloti; biri i Miklotit quhej Shima. ³²Të gjithë ata u vendosën në Jerusalem, si vëllezërit e klanit të tyre.

³³Biri i Nerit quhej Avner, dhe biri i Kishit Shaul. Bijtë e Shaulit ishin: Jonatani, Malkishua, Avinadavi dhe Eshbaali.

³⁴Biri i Jonatanit ishte Meriv-Baali, kurse biri i këtij Miha.

³⁵Bijtë e Mihës ishin: Pitoni, Melehu, Tahrea dhe Ahazi. ³⁶Biri i Ahazit quhej Joada, kurse bijtë e këtij ishin: Alemeti, Azmaveti dhe Zimriu. Biri i Zimriut ishte Moca, ³⁷dhe si pasardhës të mëtejshëm në këtë renditje vijonin: Bina, Rafa, Elasa dhe Aceli.

³⁸Aceli kishte gjashtë djem: Azrikamin, Bohruin, Jishmaelin, Shearjën, Ovadjën dhe Hananin. ³⁹Një vëlla i Acelit ishte Esheku. Biri i parë i këtij quhej Ulam, i dyti Jeush dhe i treti Elifelet.

⁴⁰Bijtë e Ulamit ishin luftëtarë trima, të armatosur me shigjeta dhe harqe. Ata kishin shumë djem dhe nipër, gjithsej 150 veta. Të gjitha klanet e lartpërmendura ishin pasardhës të Benjaminit.

Banorët e Jerusalemit pas mërgimit

9 Kështu ishin radhitur të gjithë izraelitët, sipas prejardhjes së tyre, në regjistrat e mbretërve të Izraelit. Meqë banorët e mbretërisë së Judës i kishin kthyer shpinën Zotit, ata u çuan rob në Babiloni. ²Më vonë, u kthye që andej një pjesë e popullit, si dhe priftërinjtë, levitët dhe shërbëtorët e Tempullit. Ata, të parët, u ngulën përsëri në qytetet e Judës, në tokën e të larguarve. ³Kështu, atëherë u ngulën në Jerusalem pasardhësit që vijnë, nga fiset Juda, Benjamin, Efraim dhe Mënashë:

⁴Nga pasardhësit e *Judës*: Utai, biri i Amihudit; të parët e tij ishin: Omriu, Imriu dhe Baniu; Baniu u takonte pasardhësve të Përcit, birit të Judës. ⁵Përveç këtyre, nga pasardhësit e Shelës: biri i tij i parë, Asaja me bijtë e tij. ⁶Dhe nga pasardhësit e Zerahun: Jeueli. Nga pasardhësit e Judës ishin gjithsej 690 kryetarë familjesh.

⁷Nga pasardhësit e *Benjaminit*: Sallui, biri i Meshullamit, ati i të cilit ishte Hodavja, biri i Zenuas. ⁸Pastaj, Jivneja, biri i Jerohamit: Ela, biri i Uziut dhe nip i Mihrit; si dhe Meshullami, biri i Shafatjës, që rridhte nga Reueli, biri i Jivnijës. ⁹Gjithsej, sipas regjistrave, nga fisi i Benjaminit ishin 956 kryetarë familjesh me farefisnin e tyre.

¹⁰Nga *priftërinjtë*: Jedaja, Jojarivi, Jahini, ¹¹si dhe kryeprieti i Tempullit, Azarja, biri i Hilkijs; të parët e tij ishin: Meshullami, Cadoku, Merajoti dhe Ahituv. ¹²Gjithashtu ishte edhe Adaja, biri i Jerohamit; të parët e tij quheshin Pashur, Malkija, Masai, Adiel, Jahsera, Meshullam, Meshillemit dhe Imer. ¹³Nga priftëria ishin gjithsej 1.760 kryetarë familjesh. Ata të gjithë ishin të aftë për shërbim në Tempull.

¹⁴Nga *Levitët*, ishin nga pasardhësit e Merariut: Shemaja, biri i Hashuvit; ati i këtij ishte Azrikami, biri i Hashavjës. ¹⁵Nga pasardhësit e Asafit: Bakbakari, Hereshi, Galali dhe Matanja, biri i Mihës: i ati i të cilit ishte Zihriu, biri i Asafit. ¹⁶Nga pasardhësit e Jedutunit: Obadja, biri i Shëmjes dhe nip i Galalit. Përveç këtyre, ishte edhe Berehja, biri i Asës dhe nip i Elkanës, i cili banonte bashkë me klanin e tij në fshatrat e netofasve.

¹⁷Pastaj vinin portierët Shallumi, Akuvi, Talmoni dhe Ahimani. Kryetari i tyre ishte Shallumi. ¹⁸Klani i tij ruan edhe sot Portën e Mbretit në anën lindore.

Portierë të tillë kishte, edhe kur populli izraelit endej nëpër shkretëtirë. Ata u takonin levitëve dhe fushonin rreth Tendës së shenjtë. ¹⁹⁻²⁰Pinhasi, biri i Elazarit – Zoti e përkujtoftë – ishte atëherë kryetari i tyre. Më vonë, këtë shërbim e kryente Shallumi, biri i Kores dhe nip i Avisafit nga pasardhësit e Korahut bashkë me burrat e tjerë të klanit të tij, korahasit. Ata bënë rojë në hyrjen e Tendës së shenjtë siç e kishin bërë të parët e tyre në hyrjen e fushimit. ²¹Edhe Zakaria, biri i Meshelemjës, kishte qenë portier në hyrjen e Tendës.

²²Në Tempull portat i ruanin gjithsej 212 veta. Ata ishin shënuar në regjistrat e fisit të tyre nëpër fshatrat ku banonin. Në këtë detyrë ata u emëruan nga Davidi dhe profeti Samuel. ²³Ata e kryenin këtë shërbim në Tempull bashkë me bijtë e tyre, njëlloj siç bënin më parë në Tendën e shenjtë. ²⁴Rojtarët ishin vënë në të katër anët e horizontit, në lindje, në perëndim, në veri dhe në jug. ²⁵Burrat banonin në fshatrat e tyre dhe secili duhej të paraqitej, sipas radhës, për një shërbim shtatëditorsh. ²⁶Vetëm katër kryerojtarë ishin gjithnjë në shërbim. Edhe ata ishin levitë. Ndër detyrat e tyre ishte mbikëqyrja e depove dhe thesareve të Tempullit. ²⁷Këta burra e kalonin edhe natën në zonën e Tempullit, sepse duhej të bënin rojë dhe të hapnin dyert çdo mëngjes.

²⁸Levitët e tjerë përgjigjeshin për sendet që përdroreshin gjatë shërbimit fetar. Ata kishin për detyrë që, kur i nxirrnin për t'i përdorur dhe kur i futnin përsëri brenda, t'i numëronin të gjitha këto sende. ²⁹Levitë të tjerë përgjigjeshin për sendet e tjera dhe enët e shenjta të Tempullit, ose për miellin, verën, vajin, temjanin dhe barin kundërmues. ³⁰Përzierja e këtyre bimëve aromatike ishte detyrë e priftërinjve. ³¹Leviti, Matitja, biri i parë i Shallumit, nga pasardhësit e Korahut, kishte për detyrë të përhershme, që të siguronte pitet për flijimin e miellit. ³²Për bukët e kushtuara, që duheshin vënë përpara çdo të shtunë, përgjigjeshin disa prej vëllezërve të tyre fisnorë nga pasardhësit e Kehatit.

³³Klanet e levitëve, që përgjigjeshin për këndimin në Tempull, banonin në sallat e Tempullit. Ata ishin të liruar nga çdo punë tjetër, sepse duhej të rrinin gati ditë e natë për të kryer shërbimin e tyre.

³⁴Të gjithë kryetarët e lartpërmendur të klaneve, që sipas gjenealogjive të tyre u takonin levitëve, banonin atëherë në Jerusalem.

Paraardhësit dhe pasardhësit e mbretit Shaul

³⁵Në Givon banonte Jeieli, stërgjyshi më i lashtë i klanit të këtij qyteti. Gruaja e tij quhej Maaha, ³⁶biri i parë quhej Avdon, dhe si bij të mëtejshëm vijonin: Curi, Kishi, Baali, Neri, Nadavi, ³⁷Gedori, Ahjo, Zeheri dhe Mikloti; ³⁸biri i Miklotit quhej Shima. Edhe ata u vendosën në Jerusalem, si vëllezërit e klanit të tyre.

³⁹Biri i Nerit ishte Avneri, ndërsa biri i Kishit Shauli. Bijtë e Shaulit ishin: Jonatani, Malkishua, Avinadavi

dhe Eshbaali.

⁴⁰Biri i Jonatanit quhej Merivbaal, kurse biri i këtij, Miha.

⁴¹Bijtë e Mihës ishin: Pitoni, Melehu, Tahrea dhe Ahazi. ⁴²Biri i Ahazit quhej Joada, dhe bijtë e këtij ishin: Alemeti, Asmaveti dhe Zimriu. Biri i Zimriut ishte Moca, ⁴³dhe si pasardhës të mëtejshëm vijonin: Bina, Refaja, Elasa dhe Azeli.

⁴⁴Azeli kishte gjashtë djem që quheshin: Azrikami, Bohru, Jishmaeli, Shearja, Obadja dhe Hanani.

Vdekja e Shaulit

(1 Sam 31,1-13)

10 Në malet e Gilboas erdhi deri te një betejë ndërmjet filistenjve dhe izraelitëve. Burrat e Izraelit u detyruan të merrnin arratinë; armiku masakroi shumë prej tyre. ²Filistenjtë ndoqën Shaulin dhe bijtë e tij; Jonatani, Avinadavi dhe Malkishua u vranë duke luftuar.

³Rreth Shaulit u zhvillua një luftë e ashpër. Ai u godit nga shigjetat e harkëtarëve dhe u plagos. ⁴Atëherë, ai i dha urdhër armëmbajtësit të tij: «Nxirre shpatën dhe më vrit! Përndryshe këta paganë do të tallen me mua.» Por armëmbajtësi kishte frikë t'i bënte keq Shaulit. Atëherë Shauli e mori vetë shpatën e tij dhe ra mbi të.

⁵Kur armëmbajtësi e pa se Shauli kishte vdekur, edhe ai ra mbi shpatën e vet dhe i shkoi pas në vdekje. ⁶Kështu vdiq Shauli dhe tre djemtë e tij; kështu mbaroi dinastia e tij. ⁷Kur e morën vesh se ushtria e Izraelit ishte mundur dhe se Shauli dhe djemtë e tij kishin rënë në luftë, banorët e rrafshinës së Jizreelit u larguan nga vendbanimet e tyre dhe u fshehën. Në ato vende shkuan filistenjtë dhe shtinë në dorë qytetet e tyre.

⁸Ditën tjetër pas betejës, filistenjtë i plaçkitën izraelitët e rënë. Kështu, ata gjetën Shaulin dhe djemtë e tij në malet e Gilboas. ⁹Ata ia prenë kokën mbretit të rënë dhe ia zhveshën armatimin. Këto trofe ua dhanë lajmëtarëve, të cilët i bënë të njohura në mbarë krahinën. Në këtë mënyrë, ata u dhanë lajmin e fitores perëndive dhe popullit të tyre. ¹⁰Pastaj armatimin e futën në tempullin e njëres prej perëndive të tyre, kurse kokën e Shaulit e varën në tempullin e Dagonit.

¹¹Të gjitha këto i morën vesh edhe banorët e Javeshit të Gileadit. ¹²Atëherë u mblodhën të gjithë burrat e aftë për luftë dhe shkuan e i morën kufomat e Shaulit dhe djemve të tij, të cilat i çuan në Javesh. I varrosën me ceremoni eshtrat nën lirin para qytetit të tyre dhe në shenjë vajtimi agjëruan tërë javën.

¹³Shauli gjeti vdekjen, sepse doli i pabesë ndaj Zotit. Nuk i kishte ndjekur udhëzimet e tij, madje ishte konsultuar edhe me një medium, ¹⁴në vend që t'i drejtohej Zotit.

Për këtë, Zoti bëri që ai të vdiste dhe në vend të tij caktoi mbret Davidin, birin e Jishait.

Davidi emërohet mbret i Izraelit

(2 Sam 5,1-10)

11 Mbarë populli i Izraelit shkoi te Davidi në Hevron. Njerëzit i thanë: "Ne i takojmë të njëjtit populli si dhe ti!" ²Dikur, kur Shauli ishte mbret, ti e ke udhëhequr ushtrinë e Izraelit në betejë. Dhe Zoti, Perëndia jote, të tha: «Ti je njeriu që duhet ta udhëheqë dhe ta mbrojtë popullin tim. Unë të kam caktuar për këtë!»

³Pastaj pleqtë e Izraelit zhvilluan bisedime me Davidin. Ai lidhi marrëveshje me ta atje në Hevron dhe ata e thirrën Zotin për dëshmitar. Pastaj Davidin e shuguruan mbret mbi Izraelin, sipas urdhrat që Zoti i kishte drejtuar Samuelit.

Davidi e pushton Jerusalemin dhe e bën kryeqytet të tij.

⁴Pastaj Davidi thirri për luftë të gjithë burrat e Izraelit dhe me ta shkoi dhe e rrethoi Jerusalemin. Atëherë aty banonin jevusait, prandaj edhe qyteti quhej Jevus. ⁵Banorët e qytetit i thanë Davidit: «Ti nuk do ta pushtosh dot këtë kështjellë!» Atëherë Davidi u tha njerëzve të tij: «Kush vret jevusasin e parë, do të emërohet gjeneral i ushtrisë!» I pari sulmoi dhe hyri në qytet Joavi, biri i Cerujës, i cili u bë gjeneral i ushtrisë së Davidit.

Në këtë mënyrë arriti Davidi ta merrte qytetin e fortifikuar në malin e Cionit. Pas pushtimit, ai e bëri atë selinë e tij; prandaj e quajtën «qyteti i Davidit». Ai i përforcoi muret e tij dhe këtë punë e filloi nga ana e Millos. Joavi rindërtoi pjesën tjetër të qytetit. ⁹Davidi u bë gjithnjë e më shumë i fuqishëm, dhe Zoti i mbarë botës e ndihmoi.

Luftëtarët e njohur të Davidit dhe veprat e tyre

(2 Sam 23,8-39)

¹⁰Davidi kishte disa oficerë të shquar, që i qëndronin besnikë dhe që, bashkë me mbarë popullin, e kishin emëruar mbret mbi Izraelin, sipas urdhrat të Zotit. ¹¹Këtu vijojnë emrat e tyre:

Jishbaali, nga klani i Hahmonit, ishte komandant i skuadrës së zgjedhur. Ai luftoi me heshtë kundër 300 luftëtarëve të armikut, dhe i vrau të gjithë, në një betejë të vetme. ¹²Në vendin e dytë është Elazari, biri i

Dodos, nga Ahoahu. Ai ishte njëri prej «Tre Heronjve». ¹³Ai ishte i pranishëm kur filistenjtë u mobilizuan për luftë kundër Davidit pranë Pas-Damimit. Atje ishte një fushë me elb. Kur u tërhoqën izraelitët, ¹⁴këta të dy zunë vend në mes të fushës, i bënë ballë sulmit dhe i shpartalluan filistenjtë.

Nëpërmjet tyre, Zoti u dha izraelitëve një fitore të madhe.

¹⁵Njëherë, kur ushtria filiste e kishte ngritur fushimin e saj në rrafshinën e Refaimit, tre veta shkuan nga skuadra e zgjedhur e Davidit, te një shkëmb afër shpellës pranë Adullamit. ¹⁶Atëherë Davidi e kishte shtabin e tij në male. Një repart i filistenjve gjendej në vendlindjen e tij, Bet-Lehem. ¹⁷Davidi tha me të qeshur: «Kam etje! Kush do të më sjellë pak ujë nga sterna pranë portës së Bet-Lehemit?» ¹⁸⁻¹⁹Atëherë të tre luftëtarët depërtuan në fushimin e filistenjve, e nxorën ujin nga sterna dhe ia sollën Davidit. Por ky nuk pranoi ta pinte. «Më ruajtë Zoti, Perëndia ime, që të mos e bëj këtë padrejtësi! – tha ai. – Kjo do të ishte njëlloj sikur të pija gjakun e këtyre njerëzve, që kanë vënë në rrezik jetën e tyre.» Ai e derdhi ujin përdhe si blatim kushtuar Zotit. Vepra të tilla i kryen këta tre njerëz trima.

²⁰⁻²¹I pari prej këtyre të treve ishte Avishai, vëllai i Joavit. Njëherë, ai vrau me heshtë 300 burra të armikut. Ai ishte më i njohuri i treshes, por nuk mund të matej me «Tre Heronjtë». ²²Benaja prej Kavzeelit ishte biri i trimit, Jehojadas, dhe kreu vepra të mëdha. Ai i vrau dy heronjtë e fuqishëm që ishin të njohur si «Luanët e Moavit». Një ditë me dëborë, kur një luan ra në gropë, ai vetë zbriti në të dhe e vrau. ²³Ai vrau edhe një vigan egjiptian, 2,5 metra i gjatë, i cili luftonte me një heshtë të trashë sa një shul tezgjahu. Benaja kishte vetëm një shkop, por iu sul egjiptianit, ia rrëmbeu heshtën prej dore dhe me të e shpoi tej përtej. ²⁴Me vepra të tilla edhe Benaja ishte i njohur si njëri prej këtyre treve. ²⁵Ishte më i nderuar se «Tridhjetë Trimat», por nuk mund të matej me «Tre Heronjtë». Davidi e emëroi atë komandant të rojës së tij personale.

²⁶⁻⁴⁷Luftëtarëve trima u takonin edhe këta që vijojnë:

Asaheli, vëllai i Joavit; Elhanani, biri i Dodos, nga Bet-Lehemi; Shamoti nga Harodi; Heleci nga Paloni; Ira, biri i Ikeshit, nga Tekoa; Aviezeri nga Anatoti; Sibehai nga Husha; Illai nga Ahoahu, Marai nga Netofa; Heledi, biri i Baanës, nga Netofa; Itai, biri i Rivaiut nga Givea në territorin e fisit të Benjaminit; Benaja nga Piratoni; Hidai nga NahaleGaashi; Avieli nga Bet-Arava; Azmaveti nga Bahurimi; Eljahva nga Shaalvimi; Hashemi nga Gizoni; Jonatani, biri i Shagut, nga Harari; Ahiami, biri i Zaharit, nga Harari; Elifali, biri i Urit; Heferi nga Mehera; Ahija nga Paloni; Hecro nga Karmeli; Maarai, biri i Ezvait; Joeli, biri i Natanit; Mivhari, biri i Hagrit; amonasi Celek; Nahrai, armëmbajtës i Joavit, nga Beeroti; Ira nga Jatiri; Garevi nga Jatiri; hitasi Urija; Zavadi, biri i Ahlait; Adina, biri i Shizës, njëri prej burrave shembullorë të fisit të Ruvenit dhe udhëheqës i 30 vetave. Hanani, biri i Maahës; Joshafati nga Meteni; Uzija nga Ashtaroti; Shama dhe Jeieli, bijtë e Hotamit, nga Aroeri; Jediaeli dhe Joha, bijtë e Shimrit nga Tici; Elieli nga Mahanaimi; Jerivai dhe Joshavja, bijtë e Elnaamit; moavasi Jitma; Elieli, Ovedi dhe Jaasieli nga Cova.

Përkrahësit e parë të Davidit në Ciklag

12 Shumë veta u lidhën me Davidin kur ky qëndronte në Ciklag, larg mbretit Shaul, birit të Kishit. Edhe atëherë ata luftonin në anën e Davidit. ²Ata ishin të armatosur me harqe e me shigjeta dhe mund të qëllonin me hobe ose me hark me dorën e majtë, po aq mirë sa edhe me të djathtën. Nga fisi i Benjaminit, nga vëllezërit fisnorë të Shaulit, kaluan në anën e Davidit burrat që vijojnë:

³Ahiezeri, komandanti i tyre, dhe Joashi, bijtë e Shemaas, nga Givea; Jezieli dhe Peleti, bijtë e Asmavetit; Beraha dhe Jehui nga Anatoti; ⁴Jishmaja nga Givoni, njëri prej «Tridhjetë Trimave» dhe ngandonjëherë udhëheqës i tyre; ⁵Jeremia, Jahazieli, Jonatani dhe Jozavadi nga Gedera; ⁶Eluzai, Jerimoti, Bealja, Shemarja dhe Shefatja nga Harufi; ⁷Elkana, Jishija, Azareli, Joezeri dhe Jashovami prej pasardhësve të Korahut; ⁸Joela dhe Zevadja, bijtë e Jehoramit, nga Gedori.

⁹Edhe nga fisi i Gadit disa luftëtarë të sprovuar kaluan në anën e Davidit, kur ai ishte i fshehur në skuta, në shkretëtirën e Judës. Ata ishin të armatosur me mburoja dhe me heshta, luftonin si luanë dhe në male ishin të shpejtë si gazela. ¹⁰⁻¹⁴Ata ishin 11 veta: Ezeri, i cili ishte udhëheqësi i tyre, Obadja, Eliavi, Mishmana, Jeremia, Atai, Elieli, Johanani, Elzavadi, Jeremia dhe Mah-banai. ¹⁵Ata të gjithë ishin komandantë në ushtri. Madje edhe më i dobëti ndër ta mund të përballonte 100 kundërshtarë, kurse më i forti 1.000 kundërshtarë. ¹⁶Për të shkuar gjer te Davidi, ata kaluan Jordanin në mars, kur lumi kishte vërshuar dhe kishte përmytur luginat në të dyja anët e tij, në lindje dhe në perëndim.

¹⁷Edhe prej fiseve të Benjaminit dhe të Judës kaluan disa te Davidi në skutën e tij në male. ¹⁸Ai u doli përpara dhe tha: «Në qoftë se keni ardhur si miq, për të më ndihmuar, atëherë mirë se erdhët. Por në qoftë se keni ndërmend të më dorëzoni tek armiqtë e mi, Zoti, Perëndia e të parëve tanë, e di dhe do t'ju ndëshkojë, sepse nuk kam bërë asnjë padrejtësi.» ¹⁹Atëherë Shpirti i Zotit e shtiu në dorë Amasën, komandantin e ardhshëm të skuadrës së zgjedhur të Davidit, dhe ai thirri:

«Ne jemi me ty, o David! Ty të përkrahim, o biri i Jishait! Paç gjithmonë fitore dhe suksese, ty dhe të gjithë ata që të përkrahin, sepse ndihma jote vjen nga Perëndia!»

²⁰Në fund, edhe disa burra nga fisi i Mënashaut u lidhën me Davidin. Kjo ndodhi në kohën kur ai donte të hynte në luftë në anën e filistenjve, kundër Shaulit. Por nuk ndodhi ashtu: gjeneralët filistenj e kthyen

para betejës, sepse i thanë njëri-tjetrit: «Ai mund të kalojë në anën e Shaulit, zotit të tij të mëparshëm, dhe të na dorëzojë tek ai për të na masakruar!» ²¹Atëherë Davidi u kthye në Ciklag. Në këtë kohë kaluan tek ai burrat që vijnë nga fisi i Mënashaut: Adnahu, Jozavadi, Jediaeli, Mihaeli, Jozavadi, Elihu dhe Cilletai. Ata kishin qenë komandantë të njëjësive ushtarake të fisit të Mënashaut. ²²Ata të gjithë ishin luftëtarë të shquar. Ata e përkrahën Davidin në luftë kundër bandave amalekase dhe u bënë udhëheqës në ushtrinë e tij. ²³Dita ditës kalonin te Davidi gjithnjë e më shumë njerëz, për ta ndihmuar, kështu që, në fund, kishte në dorë një ushtri shumë të madhe.

Davidi kurorëzohet në Hevron

²⁴Pas vdekjes së Shaulit, te Davidi në Hevron shkuan prijësit e ushtrisë së tij prej të gjitha fiseve të popullit, për ta caktuar mbret në vend të Shaulit, sipas urdhrit të Zotit.

²⁵Këtu janë numrat e tyre:

Juda: 68 kapitenë të armatosur me mburoja dhe me shtiza. ²⁶Shimoni: 71 kapitenë, luftëtarë trima.

²⁷Levi: 46 kryetarë; ²⁸ndër ta prifti Jehojada, udhëheqës i pasardhësve të Aharonit, me 3.700 veta, ²⁹si dhe Cadoku, atëherë ende i ri, por luftëtar trim, me klanin e tij, d.m.th. 22 kryetarë. ³⁰Benjamini: prej klanit të Shaulit u paraqitën 3 kolonelë, sepse pjesa më e madhe e këtij klani atëherë ishte në anën e familjes së Shaulit. ³¹Efraimi: 208 kapitenë, burra të nderuar në klanet e tyre. ³²Mënashau perëndimor: 18 kolonelë; ata ishin të caktuar dhe të ngarkuar me detyrën që të shkonin në Hevron për të shpallur Davidin mbret.

³³Jisakari: 200 kryetarë, me të gjithë burrat e tyre; ata e kuptuan momentin dhe e dinin se ç'duhej të bënte Izraeli. ³⁴Zevuluni: 50 kolonelë, të ushtruar në luftë me të gjitha armët dhe të vendosur për ta ndihmuar Davidin.

³⁵Naftaliu: 1.000 kryetarë dhe 37 kolonelë të armatosur me shtiza dhe me mburoja. ³⁶Dani: 286 kapitenë të armatosur për luftë. ³⁷Asheri: 40 kolonelë të aftë dhe të gatshëm për luftë.

³⁸Ruveni, Gadit dhe Mënashau lindor, fiset në lindje të Jordanit: së bashku 120 kolonelë me armatim të plotë, të gatshëm për luftë.

³⁹Të gjithë këta luftëtarë shkuan në Hevron të radhitur dhe të armatosur me qëllimin e përbashkët ta shpallin Davidin mbret të mbarë Izraelit. Në këtë dëshirë ata ishin në një mendje me të gjithë izraelitët e tjerë. ⁴⁰Ata qëndruan për tri ditë te Davidi në Hevron; ushqimin dhe pijen i siguruan judeasit e vendit.

⁴¹Edhe njerëzit prej rrethinave, madje edhe ata nga territoret fisnore të Jisakarit, Zevulunit dhe Naftaliut, ndihmuan për këtë. Mbi gomarë, deve, mushka dhe bagëti ata u sollën miell, fiq të thatë, verë dhe vaj ulliri, si dhe një numër të madh bagëtish dhe delesh, sepse në mbarë Izraelin mbretëronte një gëzim i madh.

Davidi e merr arkën e besëlidhjes nga Kirjat-Jearimi

(2 Sam 6,1-11)

13 Davidi u këshillua me pleqtë, udhëheqësit, oficerët e njëjësive ushtarake dhe me kryetarët e familjeve. ²Pastaj iu drejtua mbarë popullit të mbledhur e i tha: «Në qoftë se jeni dakord dhe në qoftë se kështu e do Zoti, le të dërgojmë lajmëtarë në të gjitha krahinat e vendit. Le t'i thërrasin vëllezërit tanë që kanë mbetur në shtëpi, si dhe priftërinjtë dhe levitët që janë në vendbanimet e tyre. Le të vijnë këtu të gjithë, ³dhe pastaj le ta marrim së bashku arkën e besëlidhjes e ta sjellim në Jerusalem, sepse në kohën e Shaulit nuk jemi kujdesur për të.» ⁴Mbarë mbledhjes i pëlqeu plani dhe ata vendosën ta zbatonin.

⁵Davidi lajmëroi të mblidhej mbarë Izraeli, nga kufiri egjiptian në jug, deri në rrugën për në Hamat në veri, për të marrë arkën e besëlidhjes nga Kirjat-Jearimi. ⁶Kjo arkë i është kushtuar Perëndisë, Zotit, i cili është i ulur në fron përmbi engjëjt rojtarë. Kështu, Davidi shkoi bashkë me izraelitët për të marrë arkën e besëlidhjes në shtëpinë e Avinadavit në Baala, siç quhej ndryshe Kirjat-Jearimi në territorin e Judës. ⁷Ata e ngarkuan arkën e besëlidhjes mbi një karrocë të re, të papërdorur, dhe u nisën drejt Jerusalem.

Karrocën e drejtonin Uza dhe Ahjo. ⁸Rrugës Davidi, bashkë me popullin, kërcente me devocion të plotë ndaj Zotit. Njëkohësisht, ata këndonin të përcjellë nga lahutat, harpat, dajret, cimbalet dhe trumbetat.

⁹Kur arritën në lëmin e Kidonit, qetë që ishin të mbrehur në karrocë ishin në rrezik të dilnin nga zgjedha. Uza vuri duart mbi arkë, që të mos binte. ¹⁰Atëherë Zoti u zemërua me Uzën, sepse i kishte vënë duart mbi arkë, dhe bëri që ai të vdiste aty për aty. ¹¹Davidi u hutua, kur e pa që Zoti ia mori jetën Uzës në atë mënyrë. Prandaj ky vend edhe sot quhet Përc-Uza (Rrëmbimi i Uzës).

¹²Davidit i hyri frika nga Perëndia. «Mos vallë ende nuk mund ta marr arkën atje ku jam vetë?» – tha me vete. ¹³Prandaj urdhëroi që të mos e çonin arkën në qytetin e Davidit, por ta shkarkonin e ta ruanin në shtëpinë e OvedEdomit, që rridhte nga Gati. ¹⁴Atje arka qëndroi për tre muaj. Dhe Zoti e bekoji shtëpinë e OvedEdomit dhe gjithçka që i takonte atij.

Davidi në Jerusalem

(2 Sam 5,11-16)

14 Hiram, mbreti i Tirit, dërgoi një delegacion te Davidi. Ai e furnizoi Davidin me dru cedrash dhe i dërgoi edhe gurgdhendës dhe zdrukthëtarë që i duheshin atij për të ndërtuar një pallat. ²Kështu,

Davidi e kuptoi se vetë Zoti e kishte caktuar mbret mbi Izraelin dhe e kishte konsoliduar mbretërinë e tij. Zoti veprroi kështu, sepse e donte popullin e tij, Izraelin. ³Në Jerusalem Davidi u martua me gra të tjera dhe ato i lindën djem të tjerë dhe vajza të tjera. ⁴Bijte e lindur në Jerusalem quheshin: Shima, Shovav, Natan, Solomoni, ⁵Jivhar, Elishua, Elpelet, ⁶Nogah, Nefeg, Jafia, ⁷Elishama, Baaljada dhe Elifelet.

Davidi prapëson sulmet e filistenjve

(2 Sam 5,17-25)

⁸Kur morën vesh se Davidi ishte bërë mbret i Izraelit, filistenjtë u afruan me të gjithë ushtrinë e tyre për ta shtënë në dorë. Davidi dëgjoi për këtë dhe doli për t'u bërë ballë. ⁹Filistenjtë pushtuan rrafshinën e Rafaimit. ¹⁰Davidi e pyeti Perëndinë: «A duhet t'i sulmoj? A do të më japësh fitoren?» Zoti iu përgjigj: «Sulmoji! Do të të jap fitoren.» ¹¹Davidi doli dhe i mundi filistenjtë. Atëherë ai tha: «Ashtu siç shpërthen uji digën, kështu edhe Zoti, me dorën time, i ka shpërthyer radhët e armiqve të mi.» Prandaj atij vendi ia ngjitet emrin Baal-Peracim (Zoti i Shpërthimit). ¹²Filistenjtë, që morën arratinë, lanë prapa madje edhe figurat e perëndive të tyre, ndërsa Davidi dha urdhër që t'i dignin.

¹³Pas njëfarë kohe, filistenjtë dolën rishtas për ta sulmuar Davidin. Ata e ripushtuan këtë rrafshinë.

¹⁴Edhe kësaj here, Davidi e pyeti Perëndinë dhe ky iu përgjigj: «Mos i sulmo nga para, por kalo anash tyre, gjersa të arrish te kaçubët e balsamit, dhe që andej sulmoji!» ¹⁵Sapo të dëgjosh një fëshfërimë, si ajo e hapave në majat e shkurreve të balsamit, sulmoji! Sepse atëherë do ta kuptosh se kam hyrë përpara teje në betejë, për ta mundur ushtrinë e filistenjve.» ¹⁶Davidi e ndoqi udhëzimin e Zotit. Ai e mundi ushtrinë filiste dhe e dëboi nga Givoni deri në Gezer.

¹⁷Fama e Davidit u përhap në të gjitha vendet dhe Zoti bëri që të gjithë popujt të kishin frikë prej tij.

Përgatitjet për transportimin e arkës së besëlidhjes

15 Davidi urdhëroi që t'i ndërtonin një pallat në qytetin e Davidit. Gjithashtu, ai caktoi një vend për arkën e besëlidhjes dhe urdhëroi që t'i ngrinin një tendë. ²Pastaj urdhëroi: «Vetëm levitet kanë të drejtë ta mbajnë arkën, sepse vetë Zoti i ka zgjedhur për ta mbajtur arkën e tij dhe për t'i shërbyer në çdo kohë».

³Pastaj Davidi dha urdhër që të mblidhej mbarë Izraeli për ta sjellë arkën në vendin që ai i kishte përgatitur. ⁴Në mënyrë të veçantë u dërgoi fjalë priftërinjve, si pasardhës të Aharonit, dhe levitëve. ⁵⁻¹⁰U paraqitën kryetarët e klaneve të levitëve me farefisin e tyre. Prej pasardhësve të Kehatit ishin Urieli me 120 veta; prej pasardhësve të Merariut: Asaja me 220 veta; prej pasardhësve të Gershomit: Joeli me 130 veta; prej pasardhësve të Elicafanit: Shemaja me 200 veta; prej pasardhësve të Hevronit: Elieli me 80 veta; prej pasardhësve të Uzielit: Aminadavi me 112 veta.

¹¹Davidi dërgoi njerëz të merrnin priftërinjtë Cadok dhe Avjatar dhe udhëheqësit e zgjedhur të levitëve,

¹²dhe u tha: «Ju jeni kryetarët e fisit të Levit. Ju së bashku me vëllezërit tuaj fisnorë duhet të pastroheni, sepse ju duhet ta sillni arkën e Zotit në vendin që i kam caktuar. ¹³Herën e kaluar ju nuk ishit të pranishëm dhe Zoti, Perëndia jonë, na goditi rëndë, sepse nuk e kishim ndjekur udhëzimin e tij.»

¹⁴Atëherë priftërinjtë dhe levitet u përgatitën për këtë shërbim. ¹⁵Levitët e morën arkën e besëlidhjes, bashkë me shtyllat e saj mbajtëse, mbi sup, sipas urdhrat që Zotit i kishte drejtuar Moisiut.

¹⁶Davidi u dha urdhër udhëheqësve të levitëve që të caktonin disa prej farefisit të tyre si këngëtarë dhe muzikantë. Detyra e tyre ishte adhurimi i Zotit me këngë të gëzueshme dhe me këngë të shoqëruara me harpa, lahuta dhe cimbele. ¹⁷Me këtë detyrë ngarkuan Hemanin, birin e Joelit, Asafin, birin e Berehjes, dhe Etanin, birin e Kushajës, që u takonte pasardhësve të Merariut. ¹⁸Përveç këtyre, në radhën e dytë ishin levitet që vijnë: Zakaria, Jaazieli, Shemiramoti, Jehieli, Uniu, Eliavi, Benaja, Maaseja, Matitja, Elifelehu, Mikneja, Oved-Edomi dhe Jeieli. ¹⁹Këngëtarët Heman, Asaf dhe Etan u binin cimbeleve prej bakrit. ²⁰Zakaria, Jaazieli, Shemiramoti, Jehieli, Uniu, Eliavi, Maseja dhe Benaja u binin harpave me ton të lartë; ²¹Matitja, Elifelehu, Milneja, Oved-Edomi, Jeieli dhe Azarja u binin lahutave me ton të ulët. Me këto instrumente ata përcillnin këndimin.

²²Kenanja ishte ndër levitet që përgjigjej për punët e transportit. Meqë e njihte këtë punë, ai jepte udhëzime për transportimin e arkës së besëlidhjes. ²³Berehja dhe Elkana ecnin përpara si rojtarë. ²⁴Para arkës shkonin priftërinjtë Shevanja, Joshafati, Netaneli, Amasai, Zakaria, Benaja dhe Eliezeri, duke u rënë trumbetave. Nga pas i ndiqnin Oved-Edomi dhe Jehija si rojtarë.

Davidi e merr arkën në Jerusalem

(2 Sam 6,12-22)

²⁵Davidi, pleqtë e Izraelit dhe udhëheqësit e njërive ushtarake shkuan me ta, kur e morën arkën e besëlidhjes nga shtëpia e Oved-Edomit. Të gjithë ishin plot gëzim. ²⁶Meqë Perëndia kësaj here u siguroi sukses levitëve në mbajtjen e arkës, ata i kushtuan atij si flijim mirënjohjeje shtatë dema dhe shtatë cjep.

²⁷Davidi ishte veshur me një petk prej liri të hollë. Kështu ishin veshur edhe levitet që mbanin arkën, këngëtarët dhe Kenanja, i cili mbikëqyrte transportimin. Vetë Davidi mbante nën këtë petk një këmishë priftërore prej liri. ²⁸Mbarë populli këndoi nën tingullimin e brirëve, trumbetave, cimbeleve, harpave dhe

lahutave. Kështu e përcollën arkën e Zotit deri në vendin e ri ku do të qëndronte.

²⁹Kur arritën qytetin e Davidit, Mihala, gruaja e Davidit, ishte ulur pranë dritares dhe po shihte se si mbreti kërcente dhe vallëzonte nga gëzimi. Ajo e pa këtë si të pa vend dhe e përbuzi.

16 Arkën e besëlidhjes e sollën në tendën që kishte ngritur Davidi për të, dhe e vendosën brenda në vendin e caktuar. ²Davidi urdhëroi që t'i kushtonin Perëndisë fljime përkushtimi dhe të thernin kafshë për darkën lidhur me fljimin. Pastaj e la popullin të shkonte me bekimin e Zotit. ³Të gjithë izraelitët që ishin të pranishëm, burra dhe gra, morën për dhuratë një bukë dhe një porcion rrushi të thatë për ta marrë në shtëpi.

⁴Disa levitë, që kishin kënduar gjatë transportimit të arkës, Davidi i caktoi me detyrë që, edhe në të ardhmen, ta kryenin këtë shërbim para arkës, duke kënduar këngë për ta adhuruar e për ta lavdëruar Zotin, Perëndinë e Izraelit. ⁵Drejtues të tyre caktoi Asafin, kurse Zakarinë zëvendës të tij. Për këtë shërbim caktoi gjithashtu Jaazielin, Shemiramotin, Jehielin, Matitjën, Eliavin, Benajën, Oved-Edomin dhe Jeielin. Këta të gjithë duhej ta shoqëronin këndimin e tyre me harpa dhe me lahuta, ndërsa Asafi duhej t'u binte cimbleve. ⁶Priftërinjtë Benaja dhe Jahaziel morën detyrën e përhershme që t'u binin trumbetave duke kaluar para arkës.

Një këngë mirënjohjeje

(Ps 105,1-15; 96,1-13; 106,1.47-48)

⁷Atë ditë, Davidi urdhëroi që Asafi dhe vëllezërit e fisit të tij të këndonin këtë këngë për nder të Zotit:

⁸Falënderojeni Zotin! Thuajeni me zë të lartë se kush është Perëndia juaj; shpalluni të gjitha kombeve se ç'bëri ai! ⁹Këndoni dhe luani për nder të tij. Kujtojeni mrekullitë e tij! ¹⁰Jini krenarë për atë, Perëndinë e shenjtë! Gëzohuni për atë, ju që e kërkonit! ¹¹Afrojeni Zotit, sepse ai është i fuqishëm; në çdo kohë kërkojeni praninë e tij! ¹²⁻¹³Ju pasardhës të shërbëtorit të tij, Avrahamit, ju pasardhës të Jakovit, të zgjedhurit e tij, kujtojeni veprat e tij të fuqishme, mrekullitë dhe vendimet e tij gjyqësore!

¹⁴Ai, Zoti, është Perëndia jonë; sundimi i tij përfshin mbarë botën. ¹⁵Mendoni për besëlidhjen që lidhi me ne, premtimi i tij vlen për mijëra breza. ¹⁶Kështu i bëri be Avrahamit; këtë ia vërtetoi Izakut me betim.

¹⁷Kështu edhe i premtoi Jakovit një besëlidhje të përjetshme me Izraelin. ¹⁸Ai u tha: «Po jua ndaj mbarë tokën e Kënaanit, po jua jap për trashëgim.» ¹⁹Atëherë ishte e lehtë për t'i numëruar; ata ishin vetëm një grusht njerëzish, të huaj, të imigruar në tokën (e premtuar). ²⁰Ata shkonin sa në një popull tek tjetri, duke u endur nëpër vendet e sundimtarëve të shumtë. ²¹Por Perëndia nuk lejonte që t'i shtypte kush, për hirin e tyre i paralajmëroi sundimtarët: ²²«Hiqni dorë nga shërbëtorët e mi të zgjedhur! Mos u bëni keq as sa një grimë lajmëtarëve të mi!»

²³Këndojini Zotit, ju banorë të mbarë botës; shpallni ditë e natë se si ju ndihmon ai me qejf! ²⁴Tregojini mbarë njerëzimit për madhësinë e tij, njihini të gjitha kombet me veprat e tij të mëdha! ²⁵Zoti është i fuqishëm, duhet lavdëruar; prej tij duhet të kemi frikë më shumë se prej të gjitha 'perëndive' të tjera.

²⁶Perënditë e kombeve janë vetëm idhuj të vdekur, por Zoti krijoi qiellin. ²⁷Fuqia dhe madhështia e rrethojnë, madhështia dhe gëzimi mbushin Tempullin e tij.

²⁸Ngrihuni ta takoni, ju kombe! Tregojini Zotit nder, nënshtrojuni pushtetit të tij! ²⁹Jepini atij nderin që i përket. Sillni dhuratat për t'i fljuar në Tempullin e tij! Bini përmbys para tij, kur të paraqitet në shenjtëroren e tij! ³⁰Mbarë bota të dridhet para tij! Toka ka themele të forta; ajo nuk do të shembet. ³¹Le të gëzohet qielli, toka të ngazëllohet! Thuajuni të gjithë njerëzve: «Zoti është mbret!» ³²Le të tërbohet deti me gjithçka që jeton në të. Ara le të gëzohet, së bashku me gjithçka që rritet në të! ³³Le të gëzohen pemët në pyll, sepse po vjen Zoti; ai vjen dhe do ta sigurojë drejtësinë në botë. ³⁴Falënderojeni Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh, dashuria e tij kurrë nuk pushon! ³⁵Thuajini: «Shpëtona! Ti, o Perëndi, je çlirimtari ynë! Na nxirr nga popujt e huaj dhe na bashko përsëri! Atëherë do të të lavdërojmë ty, Perëndinë tonë të shenjtë, dhe do të ndjejmë kënaqësi të të falënderojmë!»

³⁶Lavdi i qoftë Zotit, Perëndisë së Izraelit, në jetë të jetëve!"

Në këtë këngë u përgjigj mbarë populli: «Amen! Lavdi Zotit!»

Rendi i shërbimit fetar në Givon dhe në Jerusalem

³⁷Asafi dhe burrat e tjerë të klanit të tij rrinin çdo ditë pranë arkës së besëlidhjes, për të kryer shërbimin e përhershëm si këngëtarë, sipas urdhrat të Davidit dhe sipas një rregulli të caktuar me përpikëri.

³⁸Edhe OvedEdomi, biri i Jedutunit, dhe anëtarët e fisit të tij, e morën shërbimin e tyre si rojtarë të portës. Atyre u takonte edhe Hoza. Gjithsej ishin 68 burra.

³⁹Ndërkohë, sipas urdhrat të Davidit, edhe priftërinjtë, Cadoku dhe farefisi i tij, vazhdonin të kryenin shërbimin e tyre në Tendën e shenjtë, që gjendej në vendin e fljimit të Givonit. ⁴⁰Ata kishin për detyrë, si dhe më parë, që çdo mëngjes dhe çdo mbrëmje të kushtonin mbi altar fljimet e përkushtimit, si dhe të kryenin gjithçka që ishte caktuar në Ligjin që Zoti u kishte dhënë izraelitëve. ⁴¹Prej këngëtarëve kishin mbetur në Givon Hemani, Jedutuni dhe disa të tjerë, që ishin zgjedhur dhe ishin caktuar, për ta lavdëruar rregullisht Zotin edhe atje me këngën e tyre: «Dashuria e tij kurrë nuk pushon!» ⁴²Ata i shoqëronin këngët që këndonin për nder të Perëndisë me trumbeta, cimble dhe me vegla të tjera

muzikore. Bijtë e Jedutunit siguronin ruajtjen e portave.

⁴³Në fund, mbarë populli u kthye në vendbanimet e tij. Edhe Davidi shkoi në shtëpi për të përshëndetur familjen e tij.

Premtimi i një mbretërie të përjetshme

(2 Sam 7,1-17)

17Mbreti David, pasi ishte tërhequr në pallatin e tij, i tha një ditë profetit Natan: «Unë banoj këtu në një pallat prej cedri, kurse arka e besëlidhjes është në një tendë. A është në rregull kjo gjë?»

²Natani i tha: «Bëj çfarë ke ndër mend; Zoti do të të ndihmojë.»

³Por, natën tjetër, Zoti i tha Natanit: «Shko te shërbëtori im, Davidi, dhe njoftoje: «Zoti të dërgon fjalë e të thotë: Jo, ti nuk do të më ndërtoosh një shtëpi ku unë mund të banoj! ⁵Që nga koha kur i kam çliruar izraelitët nga Egjipti, ende nuk kam banuar në ndonjë shtëpi; kisha vetëm një tendë dhe endesha prej një vendi në një vend tjetër. ⁶Askujt prej njerëzve që bëra gjykatës dhe udhëheqës të popullit tim nuk i kam thënë: 'Përse nuk më ndërtoni një shtëpi prej cedri?'

⁷Prandaj lajmëroje shërbëtorin tim, Davidin: «Perëndia, Zoti i mbarë botës, të dërgon fjalë e të thotë: Të kam nxjerrë nga kopeja e deleve dhe të kam bërë sundimtar mbi popullin tim, Izraelin. ⁸Për gjithçka që ke ndërmarrë, të kam ndihmuar dhe i kam asgjësuar të gjithë armiqtë e tu. Të kam bërë të njohur dhe ti radhitesh midis më të mëdhenjve të botës. ⁹Popullit tim i kam dhënë vendbanim, një vend ku mund të banojë i sigurt. Nuk ka nevojë më të shqetësohet për armiqtë e vet, ¹⁰si dikur, kur emërova gjykatës mbi popullin tim. Përkundrazi, do t'i nënshtroj të gjithë armiqtë e tu. Ti nuk do të më ndërtoosh asnjë shtëpi, por unë, Zoti, të njoftoj se unë do të të ndërtoj ty një shtëpi (dinasti). ¹¹Kur të mbarojë koha jote, do të kujdesem që njëri prej bijve të tu ta trashëgojë fronin tënd mbretëror dhe unë do t'i jap qëndrueshmëri mbretërimit të tij. ¹²Atëherë ai do të më ndërtojë një shtëpi dhe unë do ta ruaj përgjithmonë sundimin e pasardhësve të tij. ¹³Unë do të jem i ati dhe ai do të jetë im bir. Kurrë nuk do t'ia heq ndihmën time, siç ua hoqa paraardhësve të tij, ¹⁴por do t'ia besoj atij, përgjithmonë, sundimin tim mbi popullin tim, mbi Izraelin. Dinastia e tij do të qëndrojë përgjithmonë.»

¹⁵Natani i tregoi Davidit gjithçka që i kishte thënë Zoti. ¹⁶Atëherë mbreti hyri në Tendën e shenjtë ku ruhej arka e besëlidhjes, ra në gjunjë dhe u lut: «O Zot, Perëndia ime! Nuk jam i denjë për gjithë atë që ke bërë dhe që më ke sjellë gjer këtu, për mua dhe familjen time. ¹⁷E tani do të bësh edhe më. Ti ke bërë premtime që u vlejné pasardhësve të mi më të largët. Ti më tregon një nder më të madh sesa meritot, o Zot, Perëndia ime! ¹⁸Çfarë mund të dëshiroj më, pasi e ke nderuar aq lart shërbëtorin tënd? Ti i di mendimet e mia më të fshehta. ¹⁹Ti i ke bërë të gjitha këto, sepse më do dhe sepse ti kishe ndërmend të m'i njoftoje të gjitha këto plane të mëdha. ²⁰Askush nuk është si ti. Gjithçka që kemi dëgjuar deri tani e vërteton se nuk ka Perëndi tjetër përveç teje. ²¹E cili popull në botë është si populli yt, Izraeli? Ku gjetiu një perëndi ka çliruar popullin e vet nga skllavëria për ta bërë pronën e tij? Ti ke bërë vepra të mëdha që ngjallin frikë, kështu që emri yt i madh është bërë i njohur në mbarë botën. Popullin tënd e ke nxjerrë nga Egjipti dhe popujt e tjerë që ishin (në vendin e premtuar) para tij, i ke dëbuar. ²²Ti e ke bërë popullin e Izraelit përgjithmonë popullin tënd, o Zot, dhe je bërë Perëndia e tij. ²³Tani bëj që të realizohet ajo që më ke premtuar mua dhe popullit tim për gjithë jetën! Plotësoje atë që ke premtuar! ²⁴Atëherë nami yt do të lavdërohet përgjithmonë, dhe njerëzit do të besojnë tek ti dhe do të thonë: «Zoti i mbarë botës është Perëndia e Izraelit.» Gjithashtu bëj që të qëndrojë përgjithmonë dinastia ime. ²⁵Ti, o Perëndia ime, vetë më ke thënë: «Unë do të të ndërtoj një shtëpi.» Për këtë guxoj të të lutem. ²⁶Ti, o Zot, je Perëndia e vërtetë, kurse unë jam shërbëtori yt, dhe ti ma ke bërë këtë premtim madhështor. ²⁷Ti ke vendosur ta bekosh dinastinë time, që të rrijë gjithnjë në fronin tim njëri prej pasardhësve të mi. E meqë ti e ke bekuar, dinastia ime do të jetë e bekuar përgjithmonë.»

Davidi nënshtroi popujt fqinjë

(2 Sam 8,1-18)

18Disa kohë më vonë Davidi i mundi filistenjtë. Ai i nënshtroi ata dhe ua mori qytetin Gat me fshatrat përkatëse.

²Ai mundi edhe moavasit. I nënshtroi dhe i detyroi të paguanin haraç.

³Pastaj mundi mbretin Hadad-Ezer nga Cova, territori i të cilit shtrihej deri në Hamat. Në atë kohë Hadad-Ezeri kishte dalë për të nënshtuar krahinën e Eufratit të lartë. ⁴David i plaçkiti atij 1.000 karroca dhe zuri rob 7.000 karrocierë dhe 20.000 këmbësorë. Prej kuajve të karrocave, mbajti për vete 100; të tjerëve urdhëroi që t'u pratinin dejtë.

⁵Kur sirianët e Damaskut erdhën për të ndihmuar Hadad-Ezerin, Davidi i mundi edhe ata dhe prej tyre vrau 22.000 veta. ⁶Pastaj vuri trupa pushtuese në qytetet e tyre, i nënshtroi dhe i detyroi t'i paguanin haraç rregullisht. Zoti e ndihmoi Davidin, dhe bëri që t'i shkonte mbarë për gjithçka që ndërmori. ⁷Davidi plaçkiti edhe mburojat e arta që kishin mbajtur oficerët e lartë të Hadad-Ezerit dhe urdhëroi që t'i sillnin në Jerusalem. ⁸Në qytetet Tivhat dhe Kun, që i takonin territorit të Hadad-Ezerit, i ra në dorë një sasi e madhe bakri. Më vonë, Solomoni urdhëroi të prodhonin prej tij të ashtuquajturin «detin» e bakrit, të dy

shtyllat dhe pajisjet e tjera prej bakri që duheshin në Tempull.

⁹Kur mbreti Toi nga Hamati mori vesh se Davidi i kishte asgjësuar mbarë forcat e armatosura të Hadad-Ezerit, e dërgoi të birin, Hadoranin, te mbreti David. I dërgoi përshëndetje dhe e uroi me rastin e fitores së tij mbi Hadad-Ezerin. Vetë Toi kishte bërë luftë herë pas here kundër Hadad-Ezerit. ¹⁰Hadorami i solli Davidit si dhurata sende prej ari, argjendi dhe bakri.

¹¹Mbreti David ia dorëzoi të gjitha këto sende shenjtërores së Zotit, si dhe sendet dhe enët e argjendta dhe të arta që ua kishte plaçkitur popujve të tjerë, edomasve, moavasve, amonasve, filistenjve dhe amalekasve. ¹²Avishai, biri i Cerujës, i mundi edomasit në Luginën e Kripës, ku ranë 18.000 veta prej tyre.

¹³Davidi vendosi në qytetin e tyre gjithashtu garnizone dhe i nënshtroi banorët e tij. Zoti e përkrahte Davidin dhe bëri që t'i shkonte mbarë për gjithçka që ndërmoi.

Nëpunësit më të lartë të Davidit

¹⁴Si mbret i Izraelit, Davidi e mbante me paanësi drejtësinë në popullin e tij. ¹⁵Joavi, biri i Cerujas, ishte komandanti suprem i ushtrisë. Joshafati, biri i Ahiludit, ishte kryeministër. ¹⁶Cadoku, biri i Ahituvit, dhe Ahimelehu, biri i Avjatarit, ishin priftërinj. Shavsha ishte protokollisti shtetëror, kurse ¹⁷Benaja, biri i Jehoadës, ishte kapiteni i rojës personale të Davidit. Gjithashtu bijtë e Davidit morën detyrat kryesore në shërbimin mbretëror.

Mbreti amonas fyen lajmëtarët e Davidit

(2 Sam 10,1-19)

19 Pas disa kohësh vdiq mbreti amonas, Nahashi, dhe biri i tij, Hanuni, u bë mbret. ²Davidi mendoi: «Me atin e tij kisha marrëdhënie të mira; dua të vazhdoj kështu edhe me birin e tij.» Prandaj dërgoi atje lajmëtarë për t'i shprehur ngushëllimin e tij. Kur mbërritën lajmëtarët në vendin e amonasve, ³kryetarët amonas i thanë mbretit: «A mendon se Davidi i ka dërguar lajmëtarët e tij vetëm për të nderuar atin tënd dhe për të t'ju shprehur ngushëllimin e tij? Ata me siguri kanë ardhur për zbulim në vendin tonë, që më vonë ta pushtojnë!» ⁴Hanuni dha urdhër që t'i kapnin të dërguarit e Davidit, t'u rruanin mjekrën, t'u pritnin flokët dhe t'ua grisnin rrobat deri në të ndenjura. Pastaj i ktheu mbrapsht.

⁵Pa arritur në Jerusalem, ata e lajmëruan për poshtërimin që u kishte bërë mbreti Hanun të dërguarve të tij. Atëherë, Davidi u nxori përpara një lajmëtar dhe u tha: «Rrini në Jeriho gjersa t'ju rritet përsëri mjekra; pastaj mund të ktheheni.»

Fitorja mbi aleancën e amonasve dhe të sirianëve

⁶Kur mbreti Hanun dhe amonasit e kuptuan se e kishin fyer rëndë Davidin, dërguan njerëz në Mesopotami, në Maaha të Sirisë dhe në Cova. Ata u çuan mbretërve të këtyre vendeve 35 tonë argjend dhe kërkuan prej tyre që t'i ndihmonin me luftëtarë me karroca. ⁷Ata mblodhën 3.200 karrocierë dhe bënë për vete mbretin e Maahës si aleat. Ky u afrua me luftëtarët e tij dhe e ngriti fushimin para qytetit Medeva. Edhe amonasit dolën nga qytetet e tyre dhe u mblodhën për luftë. ⁸Davidi i mori vesh këto përgatitje për luftë dhe i dha urdhër Joavit që t'u dilte përpara. ⁹Amonasit zunë vend para portës së kryeqytetit të tyre, Rabës, ndërsa trupat e mbretërve të tjerë që u kishin ardhur në ndihmë, u radhitën për luftë larg, në fushë të hapur.

¹⁰Kur Joavi e pa se armiqtë e kërcenonin nga të dyja anët, zgjodhi njerëzit e tij më të mirë për t'iu kundërvënë sirianëve. ¹¹Trupat e tjerë duhej të luftonin kundër amonasve, nën komandën e vëllait të tij, Avishait. ¹²Joavi i tha Avishait: «Në qoftë se sirianët më prapësojnë, eja e më ndihmo. Në qoftë se ti duhet të zbrapsesh para amonasve, unë do të të vij në ndihmë. ¹³Mos u tërhiq para numrit të madh të armiqve. Të luftojmë si trima dhe të patundur për popullin tonë dhe për qytetet e Perëndisë sonë. Zoti do ta zgjidhë këtë gjë siç i duket atij më e mirë.»

¹⁴Joavi me njerëzit e tij filloi betejën dhe sirianët morën arratinë. ¹⁵Kur e panë këtë, edhe amonasit u zbrapsën para Avishait dhe hynë në qytetin e tyre. Pastaj Joavi u kthye me ushtrinë e tij në Jerusalem.

¹⁶Kur sirianët e kuptuan se izraelitët i kishin mundur, dërguan lajmëtarë te fiset e tjera siriane në veri të Eufratit dhe i thirrën për ndihmë. Ata erdhën dhe në krye kishin Shovahun, gjeneralin e Hadad-Ezerit.

¹⁷Kur dëgjoi për këtë Davidi, i mblodhi të gjithë izraelitët e aftë për luftë, kaloi Jordanin dhe iu afrua sirianëve. Ai e rreshtoi ushtrinë e tij përballë tyre. Sirianët sulmuan të parë. ¹⁸Por izraelitët i thyen keqas dhe i detyruan të iknin. Davidi dhe njerëzit e tij asgjësoi 700 karrocierë dhe vrau 4.000 këmbësorë. Ndër të zënë rob ishte edhe gjenerali, Shovahu.

¹⁹Mbretërit sirianë, që gjer atëherë kishin qëndruar nën varësinë e Hadad-Ezerit, pas kësaj disfate bënë paqe me izraelitët dhe iu nënshtroan atyre. Por sirianët nuk guxuan t'i ndihmonin përsëri amonasit.

Nënshtimi i amonasve

(2 Sam 12,26-31)

20 Pranverën tjetër, në kohën kur mbretërit shkojnë në luftë, Joavi me ushtrinë e tij shkoi përsëri në luftë kundër amonasve. Ata shkretuan vendin e tyre, depërtuan deri në Raba dhe e rrethuan këtë

qytet. Vetë Davidi rrinte në Jerusalem. Kur Joavi e kishte pushtuar dhe shkatërruar qytetin, ²shkoi edhe Davidi, i cili ia mori nga koka kurorën e artë Millkomit, perëndisë së amonasve. Ajo peshonte 35 kg dhe kishte një xhevahir të çmuar. Me të kurorëzuan vetë Davidin. Përveç kësaj, Davidi bëri plaçkë të madhe në qytet. ³Banorët i vuri në punë ndërtimi; ata u detyruan të punonin me sharra guri, me kazma të hekurta dhe me sëpata. Kështu i trajtoi edhe qytetet e tjera amonase. Pastaj, bashkë me ushtrinë e tij, u kthye në Jerusalem.

Luftërat kundër filistenjve

(2 Sam 21,15-22)

⁴Më vonë, afër Gezerit, shpërtheu përsëri lufta me filistenjtë. Atëherë Sibehai nga Husha vrau viganin Sipai. ⁵Në një luftë tjetër me filistenjtë, Elhanani, biri i Jairit, vrau filisteun Lahmi nga Gati. Ky ishte vëlla i Goljatit dhe druri i shtizës së tij ishte i trashë sa një shul tezgjahu. ⁶Në një luftë tjetër që u zhvillua përsëri në Gat, në radhët e filistenjve ishte një vigan tjetër, shumë i madh. Ai kishte gjashtë gishtërinj në çdo dorë dhe gjashtë gishtërinj në çdo këmbë. ⁷Ai i përqeshi izraelitët, por Jonatani, biri i vëllait të Davidit, Shimës, e vrau. ⁸Këta katër viganë rridhnin nga Gati dhe ishin pasardhës të Rafës. Davidi dhe burrat e tij i vranë.

Davidi shkel të drejtat e Perëndisë

(2 Sam 24,1-25)

21 Satani donte ta shpinte Izraelin në fatkeqësi. Prandaj e shtyri Davidin të urdhëronte regjistrimin e popullit.

²Davidi i dha urdhër Joavit dhe udhëheqësve të popullit: «Përshkoni mbarë vendin nga Beersheva deri në Dan. Pastaj më lajmëroni për rezultatet (e regjistrimit), që ta di sa veta ka vendi.»

³Joavi iu përgjigj: «O zoti dhe mbreti im! Do të dëshiroja më gjithë zemër që Zoti, Perëndia jote, të bëjë që ushtria e Izraelit të shtohet edhe njëqindfish. Të gjithë të qëndrojnë besnikë; le të të mjaftojë kjo! Përse kërkon që të regjistrohen? Përse ta ngarkosh Izraelin me një faj ♦ të tillë?»

⁴Por mbreti nuk donte të ndërronte mendje, megjithë ndërhyrjen e Joavit. Kështu, Joavi u nis për rrugë dhe e përshkoi mbarë vendin.

Kur u kthye në Jerusalem, ⁵e njoftoi Davidin për rezultatet: në Izrael kishte 110.000 burra që dinin të përdornin shpatën. Prej tyre 47.000 kishte në Judë.

⁶Fiset e Levit dhe të Benjaminit Joavi nuk i kishte regjistruar, sepse ata nuk ishin aspak dakord me urdhrin e mbretit.

♦ regjistrimi do të nënkuptonte mosbesim te Zoti, i cili ishte mbrojtësi i Izraelit dhe kështu mendjemadhësi.

Ndëshkimi bie mbi popullin

⁷Perëndisë nuk i pëlqeu ajo që kishte bërë Davidi. ⁸Atëherë Davidi iu lut Zotit: «O Zot, kam bërë gabim të madh! Ma fal fajin tim! Kam vepruar pa u menduar mirë.» ⁹Por Zoti i tha Gadit, i cili ishte profeti dhe këshilltari i Davidit: ¹⁰«Shko te Davidi me lajmin, me të cilin të kam ngarkuar!»

Gadi shkoi te Davidi dhe i tha: «Zoti më dërgon tek ti. Ai të jap zgjedhjen ndërmjet tri fatkeqësive. Cilën dëshiron: që për tre vjet të bjerë në vendin tënd një zi buke, ose që të detyrohesh të ikësh prej armiqve të tu, që të ndjekin me shpatë për tre muaj, ose që të bëjë kërdinë në vendin tënd një murtajë triditore, shpata e Zotit, dhe kështu engjëlli i Zotit të vrasë në Izrael shumë veta? Mendohu mirë dhe më thuaj cilën përgjigje duhet t'i jap Zotit.»

¹³Davidi i tha Gadit: «Jam para një zgjedhjeje të tmerrshme! Por në qoftë se duhet të jetë kështu, më mirë të bie në duart e Zotit, sepse ai është plot mëshirë; por jo në duart e njerëzve!»

¹⁴Zoti bëri që ndër izraelitët të shpërthente murtajë dhe prej saj ranë viktimitë 70.000 veta. ¹⁵Ai e dërgoi engjëllin e vdekjes në Jerusalem, për ta shkretuar qytetin. Por, kur e pa engjëllin që vepronte në mënyrë aq mizore, Zotit i erdhi keq dhe i dha urdhër: «Ndal, mjafton! Mos godit më!»

Engjëlli i Zotit në atë çast ishte në lëmin e jesusasit Arauna. ¹⁶Kur Davidi ngriti sytë, e pa që po qëndronte atje midis tokës dhe qiellit. E kishte nxjerrë shpatën dhe e mbante të shtrirë mbi Jerusalemin. Davidi dhe pleqtë e qytetit, të gjithë të mbuluar me veshje vajtimi, kishin rënë përmbys me fytyrë në tokë. ¹⁷Davidi iu lut Zotit: «Zoti im, Perëndia ime, unë jam fajtor! Unë e dhashë urdhrin për regjistrim. Unë, mbreti, kam bërë gabim të rëndë; populli im nuk ka bërë asgjë të keqe. O Zoti im, Perëndia ime, më ndëshko mua dhe familjen time, por kurseje popullin tim nga plagë të tilla!»

¹⁸Engjëlli i Zotit urdhëroi Gadin, që t'i thoshte mbretit të ngjitej në lëmin e Araunës dhe të ndërtonte atje një altar për nder të Zotit. ¹⁹Davidi shkoi në lëmë, siç e urdhëroi profeti në emër të Zotit. ²⁰Pak më parë, Arauna po shinte grurin me katër bijtë e tij. Kur kishte kthyer kokën, kishte parë engjëllin. Bijtë e tij kishin ikur dhe ishin fshehur nga frika.

²¹Kur Arauna pa se po afrohej Davidi, e la punën, i doli përpara dhe ra përmbys para tij. ²²Davidi i tha Araunës: «Ma jep lëmin! Do të ta blej aq sa kushton në të vërtetë dhe mbi të do të ndërtoj një altar për

nder të Zotit, që të pushojë murtaja.» ²³Arauna iu përgjigj: «Merre, o zoti im dhe mbreti im, dhe bëj me të si të të pëlqej! Do të ta jap falas. Merri edhe qetë për flijimin e përkushtimit, slitën e shirjes për dru dhe grurin për blatimin drithor.» ²⁴«Jo, – i tha mbreti, – dua ta blej me çmim të plotë. Nuk mund të ta marr pronën tënde për t'ia dhënë Zotit, as dua t'i kushtoj flijim përkushtimi një kafshë që ma ka dhënë një tjetër.

²⁵Davidi pagoi 600 monedha për lëmin. ²⁶Menjëherë dha urdhër që atje të ndërtohej altari. Mbi të i kushtoi Zotit flijime përkushtimi dhe flijime miqësie dhe pastaj iu lut Zotit. Si përgjigje, Zoti bëri që të binte zjarri nga qielli, i cili e dogji flijimin në altar. ²⁷Pas kësaj, ai e urdhëroi engjëllin që ta fuste shpatën në mill.

²⁸Nga zjarri Davidi e kuptoi se Zoti ia kishte dëgjuar lutjen dhe se i lejohej të kushtonte flijime në lëmin e jevasait, Araunës. ²⁹Tenda e shenjtë, e cila ishte ngritur me urdhrin e Moisiut, si dhe altari për flijimin e përkushtimit në atë kohë ende gjendeshin në shenjtëroren që ishte në Givon. ³⁰Por, Davidi nuk guxonte më të shkonte atje për t'iu lutur Zotit, kaq e kishte tmerruar engjëlli me shpatë.

22 Prandaj ai tha: «Tempulli për Zotin, Perëndinë tonë, dhe altari, mbi të cilin izraelitët do t'i kushtojnë flijimet e tyre të përkushtimit, le të ndërtohet këtu.»

Përgatitjet për ndërtimin e Tempullit

²Davidi dha urdhër që t'i mblidhnin të gjithë burrat që rridhnin nga popujt e tjerë. Ai i caktoi ata të punonin në gurorë. Ata u detyruan të gdhendnin gurët e mëdhenj që do të përdroreshin për ndërtimin e Tempullit. ³Ai dha urdhër të grumbullonin shumë hekur, prej të cilit do të prodhoheshin gozhdët për kanatet e dyerve, si dhe kanxhat për muraturën. Mblodhi edhe një sasi aq të madhe bakri, saqë nuk mund të peshohej. ⁴Nga Sidoni dhe Tiri ai urdhëroi të merrnin trungje cedrash të panumërt. ⁵Davidi i bëri të tëra këto, sepse mendonte: 'Im bir, Solomoni, është ende i ri dhe pa përvojë; por Tempulli duhet të bëhet një ndërtesë aq madhështore, saqë të admirohet në mbarë botën. Prandaj unë do të përgatit gjithçka për të.' Kështu, para vdekjes së tij, Davidi i mori të gjitha masat e nevojshme për ndërtimin e Tempullit.

⁶Pastaj thirri të birin, Solomonin, dhe i dha detyrën që të ndërtonte një tempull për Zotin, Perëndinë e Izraelit. ⁷Ai i tha: «O biri im! Kisha ndër mend ta ndërtoja vetë këtë tempull për nder të Zotit, Perëndisë tim. ⁸Por ai më dërgoi fjalë e më tha: «Ti ke bërë vazhdimisht luftëra dhe ke derdhur shumë gjak. Për këtë nuk të lejohet të më ndërtosh një tempull. ⁹Por ke një bir, Solomonin; ai do të jetë, në përputhje me emrin e tij, njeri i paqes. Vetë unë do të kujdesem që kombi izraelit, nën sundimin e tij, të jetojë i qetë e në paqe dhe të mos kërcënohet nga ndonjë armik. ¹⁰Solomoni do të ma ndërtojë Tempullin. Ai do të jetë biri im, dhe unë do të jem i ati; sundimin e tij mbi Izraelin do ta përforcoj përgjithnjë.» ¹¹Kështu, Zoti dërgoi fjalë e më tha. «Ai do të të ndihmojë, o biri im, që të të dalë mbarë ndërtimi i Tempullit, siç e tha vetë. ¹²⁻¹³Kur të të bëjë sundimtar mbi Izraelin, Zoti, Perëndia jote, do të të japë dijeni dhe gjykim, që ta ndjekësh me përpikëri vullnetin e tij, të gjitha porositë dhe rregullat, që ai ia dha Moisiut për t'ua përcjellë izraelitëve. Në qoftë se vepron kështu, do të kesh sukses. Mos u mashtro dhe mos ki frikë, por ji guximtar dhe i vendosur! ¹⁴Ki parasysh që, megjithë vështirësitë, kam mbledhur 3.500 tonë ar dhe 35.000 tonë argjend për ndërtimin e Tempullit, si dhe sasi aq të mëdha hekuri dhe bakri, saqë nuk mund të peshohen. Unë kam marrë edhe dru dhe gurë për ndërtim, por ti duhet t'i shtosh këto rezerva. ¹⁵Në dispozicionin tënd ke një numër të madh punëtorësh ndërtimi: gurgdhendës, muratorë dhe zdrukthëtarë, si dhe artizanë të aftë, ¹⁶që mund të bëjnë punime me ar, me argjend, me hekur dhe me bronz. Prandaj përvishju punës dhe Zoti do të të ndihmojë!»

¹⁷Davidi u dha urdhër të gjithë kryetarëve në Izrael, që ta përkrahnin birin e tij, Solomonin, në ndërtimin e Tempullit. ¹⁸Ai u tha: «Mos harroni që Zoti, Perëndia juaj, ju ka ndihmuar! Luftërat me popujt përreth mbaruan. Banorët e mëparshëm të këtij vendi Zoti i ka lënë në dorën time, kështu që vendi tani i takon Zotit dhe popullit të tij. ¹⁹Prandaj bëni çmos ta dëgjoni Zotin, Perëndinë tuaj! Përvishjuni punës dhe ndërtojeni shenjtëroren për nder të tij, kështu që arka e besëlidhjes dhe sendet e shenjta të gjejnë në të vendin e tyre të sigurt!»

Davidi cakton grupet levitike të shërbimit

23 Kur Davidi ishte plakur dhe jeta e tij po mbaronte, ai e caktoi Solomonin, birin e tij, si trashëgimtar të fronit të Izraelit. ²Për këtë ai lajmëroi të mblidheshin të gjithë udhëheqësit e popullit dhe levitët.

³Davidi dha urdhër që të regjistroheshin të gjithë levitët meshkuj, që ishin 30 vjeç e lart. Ky regjistrim nxori 3.800. ⁴Davidi caktoi 2.400 prej tyre për shërbim në Tempullin e Zotit, 600 si nëpunës dhe gjyqtarë, ⁵400 si rojtarë të portave dhe 400 si këngëtarë, për të lavdëruar Zotin dhe njëkohësisht, për t'u rënë instrumenteve që kishte prodhuar vetë Davidi.

⁶Davidi i ndau levitët në tri grupe, sipas prejardhjes së tyre nga Gershoni, Kehati ose Merariu, bijtë e Levit.

⁷Nga Gershoni rridhnin Ladani dhe Shimiu. ⁸Ladani kishte tre djem. I pari ishte Jehieli; pastaj Zetami dhe Joeli. ⁹Shimiu kishte tre djem: Shelomitin, Hazielin dhe Haranin. Ata ishin kryetarët e klaneve që rridhnin

nga Ladani. ¹⁰⁻¹¹Shimiu kishte edhe katër djem: Jahatin, Zizën, Jeushin dhe Berian. Por këta dy të fundit kishin pak fëmijë, prandaj së bashku bënë një klan të vetëm dhe vetëm një grup shërbimi.

¹²Kehati kishte katër djem: Amramin, Jicharin, Hevronin dhe Uzielin. ¹³Nga Amrami rridhnin Aharoni dhe Moisiu. Aharoni dhe pasardhësit e tij u shuguruan priftërinj përgjithmonë. Atyre iu besuan detyrat më të shenjta. Vetëm atyre u lejohej të digjin flijime në altar për nder të Zotit dhe t'ia thoshin bekimin e tij kishës. ¹⁴Moisiu, njeriu i Perëndisë, dhe pasardhësit e tij numëroheshin ndër levitët. ¹⁵Bijtë e tij quheshin Gershom dhe Eliezer. ¹⁶Djali i parë i Gershomit ishte Shuvaeli. ¹⁷Eliezeri kishte vetëm një djalë, që quhej Rehavja; ndërsa këtij i lindën shumë djem. ¹⁸Ndër bijtë e Jicharit, i pari ishte Shelomiti. ¹⁹Biri i parë i Hevronit quhej Jerija, kurse i dyti Amarja, i treti Jahaziel dhe i katërti Jekamam. ²⁰Biri i parë i Uzielit quhej Miha dhe i dyti Jishija.

²¹Prej Merariut rridhnin Mahliu dhe Mushi. Bijtë e Mahliut ishin: Elazari dhe Kishi. ²²Pas vdekjes së tij, Elazari nuk la asnjë djalë, por vetëm vajza. Këto u martuan me kushërinjtë e tyre, bijtë e Kishit. ²³Mushi kishte tre djem: Mahliun, Ederin dhe Jeremotin.

²⁴Këta kryetarë të pasardhësve të Levit ishin ngarkuar, pra, bashkë me klanet e tyre, me kryerjen e shërbimit në Tempull. U numëruan të gjithë burrat, që nga mosha 20 vjeç e lart dhe secili u shënuar në regjistrat e emrave. ²⁵⁻²⁷Kështu kishte urdhëruar vetë Davidi. Ai kishte thënë:

«Zoti, Perëndia e Izraelit, ia ka dhënë këtë vend popullit të tij, që të banojë përherë këtu. Edhe Ai vetë e ka caktuar vendbanimin e tij përgjithmonë në Jerusalem. Prandaj levitët nuk kanë pse ta mbajnë më me vete Tendën e shenjtë, bashkë me pajisjet e saj përkatëse. ²⁸Në vend që të bëjnë këtë, ata duhet t'i ndihmojnë priftërinjtë në Tempull. Atje ata duhet të mbikëqyrin oborret e jashtme dhe sallat, të pastrojnë pajisjet e shenjta dhe të bëjnë të gjitha punët e nevojshme lidhur me Tempullin. ²⁹Ata duhet të kujdesen për bukët e kushtuara (Zotit), si dhe për miellin prej të cilit gatohen pitet e ndorme dhe petullat për blatimin drithor. Ata kanë për detyrë edhe kontrollimin e masave të kapacitetit dhe të gjatësisë. ³⁰Këngëtarët duhet të rrinë gati çdo mëngjes dhe çdo mbrëmje për ta lavdëruar Zotin me këngë lavdërimi dhe falënderimi.

³¹Sa herë që i kushtohen Zotit flijime përkushtimi, pra, të shtunën, me rastin e hënës së re dhe të festave të mëdha, ata duhet të paraqiten para Zotit sipas numrit të caktuar. ³²Kështu, levitët duhet t'i kryejnë shërbimet e tyre në Tendën e shenjtë dhe në Tempull, si dhe t'i ndihmojnë priftërinjtë, vëllezërit e fisit të Aharonit, në të gjitha detyrat e tyre.»

Grupet e shërbimit të priftërinjve

24 Edhe priftërinjtë, pasardhësit e Aharonit, ishin ndarë në grupe për shërbim. Aharoni kishte katër djem: Nadavin, Avihuin, Elazarin dhe Itamarin. ²Nadavi dhe Avihui vdiqën gjersa ishte gjallë Aharoni, dhe nuk lanë djem. Prandaj që atëherë vetëm Elazari dhe Itamari kryenin shërbimin priftëror. ³Me ndihmën e Cadokut, një pasardhësi të Elazarit, dhe të Ahimelehut, pasardhës i Itamarit, Davidi i ndau priftërinjtë në grupe për shërbim. ⁴Kështu doli që numri i burrave që ishin pasardhës të Elazarit ishte më i madh se numri i pasardhësve të Itamarit. Prandaj edhe pasardhësit e klanit të Elazarit, të drejtuar nga kryetarët e tyre, krijuan 16 grupe shërbimi, kurse ata të familjes së Itamarit vetëm 8. ⁵Por renditja e tyre u vendos me short, sepse kryepriftërinjtë, kryesia e shenjtërores, zgjidheshin jo vetëm prej pasardhësve të Elazarit, por pjesërisht edhe prej atyre të Itamarit.

⁶Protokollisti Shemaja, biri i Netanelit, që ishte levit, shënoi gjithçka me shkrim. Në këtë ceremoni morën pjesë: mbreti, udhëheqësit e popullit, prifti Cadok, Ahimeleku, biri i Avjatarit, si dhe kryetarët fisnorë të priftërinjve dhe të levitëve. Shorti u hodh dy herë radhazi për klanet e pasardhësve të Elazarit dhe një herë për ato të Itamarit.

⁷⁻¹⁸Me short u caktuan grupet e shërbimit që vijnë: 1. Jojarivi, 2. Jedaja, 3. Harimi, 4. Seorimi, 5. Malkija, 6. Mijamini, 7. Koci, 8. Avija, 9. Jeshua, 10. Shehanija, 11. Eljashivi, 12. Jakimi, 13. Hupa, 14. Jeshavavi, 15. Bilga, 16. Imeri, 17. Heziri, 18. Piceci, 19. Petahja, 20. Ezekieli, 21. Jahini, 22. Gamuli, 23. Delaja, 24. Maasja.

¹⁹Priftërinjtë duhej të hynin në Tempull sipas kësaj renditjeje të grupeve të shërbimit. Shërbimi duhej kryer sipas rregullave që u kishte lënë stërgjyshi më i lashtë i fisit të tyre, Aharoni, të cilit ia kishte dhënë vetë Zoti, Perëndia e Izraelit.

Një listë plotësuese e levitëve

²⁰Kryetarët e tjerë fisnorë të levitëve ishin:

Jehdeja, që rridhte nga Amrami nëpër Shuvaelin; ²¹Jishija, pasardhës i Rehavjës; ²²Jahati, që rridhte nga Shelomiti nëpër Jicharin; ²³Amarja, Jahazieli dhe Jakamami, pasardhës të Jerijës; ²⁴Shamiri, që rridhte nga Uzieli nëpër Mihën; ²⁵Zakaria, pasardhës i Jishijës, vëllait të Mihës; ²⁶Mahliu dhe Mushi, që rridhnin prej Jaazijës, birit të Merariut.

²⁷Pasardhës të tjerë të Jaazijës ishin: Shohami, Zakuri dhe Ivriu. ²⁸Bijtë e Mahliut ishin: Elazari dhe Kishi. Elazari nuk kishte djem. ²⁹Biri i Kishit quhej Jerahmeeli. ³⁰Bijtë e Mushiut ishin: Mahliu, Ederi dhe Jerimoti.

Kaq për klanet e levitëve.

³¹Edhe ata vendosën me short renditjen e tyre, pikërisht si priftërinjtë, vëllezërit e tyre fisnorë, në prani të mbretit David, Cadokut, Ahimelehut dhe të kryetarëve fisnorë të priftërinjve dhe të levitëve. Kështu, familjet e kryetarëve fisnorë u trajtuan njëjloj me ato të vëllezërve të tyre më të rinj.

Grupet e shërbimit të këngëtarëve

25 Së bashku me ata që përgjigjeshin për shërbimin e Tempullit, Davidi caktoi edhe këngëtarët që ishin burrat e klaneve të Asafit, Hemanit dhe Jedutunit. Ata kishin për detyrë ta lavdëronin Perëndinë me këngët e tyre dhe t'i shoqëronin këngët me lahuta dhe me cimbele. Për këtë u përcaktuan burrat që vijnë:

²Bijtë e Asafit: Zakuri, Josefi, Netanja dhe Asharela. Ata ishin nën drejtimin e të atit dhe kishin për detyrë, sipas urdhrat të Davidit, që ta lavdëronin Perëndinë me këngë.

³Bijtë e Jedutunit ishin: Gedalja, Ceriu, Isaia, Shimiu, Hashavja dhe Matitja, gjithsej gjashtë veta. Ata u binin lahutave nën drejtimin e të atit, i cili e adhuronte dhe e lavdëronte Zotin me këngë.

⁴Bijtë e Hemanit ishin: Bukija, Matanja, Uzieli, Shuvaeli, Jerimoti, Hananja, Hananiu, Eliata, Gidaltiu, Romamti-Ezeri, Joshvekasha, Mallotiu, Hotiri dhe Mahazioti. ⁵Këta të gjithë ishin bijtë e Hemanit, i cili vetë ishte në shërbim të mbretit si këshilltar profetik. Perëndia i kishte premtuar atij ta bënte njeri të nderuar; për këtë i kishte dhënë 14 djem dhe 3 vajza.

⁶Pas mbarimit të ndërtimit të Tempullit, të gjithë këta njerëz kishin për detyrë t'u binin cimbeleve, harpave dhe lahutave, nën drejtimin e etërve, Asafit, Jedutunit dhe Hemanit, për t'i përcjellë këngët, siç e kishte caktuar mbreti që më parë. ⁷Së bashku me vëllezërit e tyre fisnorë, që kishin formuar grupet për këndimin në shërbesat fetare, ata numëronin 288 veta, të gjithë njerëz me aftësi të veçanta. ⁸Edhe ata e vendosën me short renditjen, sipas së cilës duhej të kryenin shërbimin e tyre. Kështu, ata që ishin më të moshuar, u trajtuan njëjloj me të rinjtë dhe mësuesit njëjloj me nxënësit. ⁹⁻³¹Kryetarët e klaneve, bashkë me bijtë dhe farefisin e tyre, krijuan grupe prej 12 vetash. Sipas shortit, renditja e kryetarëve të grupeve ishte:

1. Josefi, nga klani i Asafit, 2. Gedalja, 3. Zakuri, 4. Ceriu, 5. Netanja, 6. Bukija, 7. Azarela, 8. Isaia, 9. Matanja, 10. Shimiu, 11. Uzieli, 12. Hashavja, 13. Shuvaeli, 14. Matitja, 15. Jerimoti, 16. Hananja, 17. Joshvekashu, 18. Hananiu, 19. Mallotiu, 20. Eliata, 21. Hotiri, 22. Gidaltiu, 23. Mahazioti, 24. Romamti-Ezeri.

Rojtarët e portave

26 Edhe rojtarët e portave ishin të ndarë në grupe. Prej klanit të Korahut rridhte Meshelemja, biri i Kores dhe nip i Aviasafit. ²⁻³Shtatë bijtë e Meshelemjës ishin, të radhitur sipas moshës: Zakaria, Jediaeli, Zevadja, Jatnieli, Elami, Johanani dhe Eljoenai.

⁴⁻⁵Edhe Oved-Edomi u përfshi ndër ta. Perëndia e kishte bekuar duke i dhënë tetë djem; këta ishin, të radhitur sipas moshës: Shemaja, Jozavadi, Joahu, Sahari, Netaneli, Amieli, Jisakari dhe Peulletai. ⁶Bijtë e Shemajës zunë vendet kryesore në klanin e tyre, sepse ata ishin njerëz të shquar. ⁷Këta ishin: Otniu, Refaeli, Ovedi dhe Elzavadi, si dhe vëllezërit e tyre Elihui dhe Zemahja, dy burra shumë të talentuar. ⁸Të gjithë këta rojtarë portash ishin pasardhës të Oved-Edomit. Ata, bijtë e tyre, si dhe gjithë farefisi ishin shumë të aftë për shërbimin e tyre, dhe përbënin gjithsej 62 veta.

⁹Bijtë dhe farefisi i Meshelemjës ishin vetëm 18 veta, por edhe ata kishin aftësi të veçanta.

¹⁰⁻¹¹Prej klanit të Merariut rridhte Hoza. Ai kishte katër djem: Shimriun, Hilkijën, Tevaljën dhe Zakarinë. Megjithëse Shimriu nuk ishte djali i parë, i ati e kishte emëruar kryetar të grupit të shërbimit. Familjes së Hozës, bij dhe farefis, i takonin gjithsej 13 veta.

¹²Repartet e rojtarëve të portave u formuan nga kryetarët e familjeve dhe të gjithë burrat e tjerë të tyre. Ashtu si levitët e tjerë, edhe ata kryenin shërbimin lidhur me Tempullin. ¹³Ata vendosën me short se cilën portë kishte për detyrë të ruante çdo familje. Kështu u trajtuan në barazi të plotë të gjithë, si ata më në moshë, ashtu edhe të rinjtë. ¹⁴Për ruajtjen e portës lindore shorti i ra Meshelemjës, kurse për ruajtjen e portës veriore të birit, Zakarisë, që ishte i njohur si këshilltar i urtë. ¹⁵Shorti për ruajtjen e portës jugore i ra Oved-Edomit, kurse për ruajtjen e depos bijve të tij. ¹⁶Ruajtja e portës perëndimore dhe e portës së Shallehetit, në rrugën që shkon duke u ngjitur lart, iu caktua Shupimit dhe Hosës.

Rojet u ndanë si vijon: ¹⁷Në portën lindore duhej të bënin rojë shtatë veta çdo ditë, në portën e veriut katër veta çdo ditë, në portën jugore gjithashtu katër veta çdo ditë, në depo dy grupe me nga dy veta çdo ditë, ¹⁸dhe në anën perëndimore duhej të bënin rojë çdo ditë katër veta pranë rrugës dhe dy në sheshin e Parvarit.

¹⁹Këto ishin repartet e veçanta të rojtarëve të portave, që u takonin të gjithë pasardhësve të Korahut dhe Merariut.

Mbikëqyrësit e thesarit

²⁰Disa levitë të tjerë kishin si detyrë mbikëqyrjen mbi thesaret e Tempullit dhe mbi dhuratat e kushtuara, që ishin dhuruar për mirëmbajtjen e Tempullit. ²¹⁻²²Pasardhësit e Ladanit nga klani i Gershonit, ishin

Jehieli dhe bijtë e tij, Setami dhe Joeli. Këta ishin kryetarët e klaneve të tyre dhe ishin ngarkuar të ruanin thesaret e Tempullit. ²³Përveç këtyre, me këtë detyrë ishin ngarkuar edhe pasardhësit e Amramit, Jicharit, Hevronit dhe Uzielit.

²⁴Dikur kryembikëqyrës mbi thesaret e Tendës së shenjtë ka qenë Shuvali. Ai ishte biri i Gershomit dhe ky ishte njëri prej dy bijve të Moisiut. ²⁵Prej Eliezerit, birit tjetër të Moisiut, rridhte Rehavja. Biri i këtij ishte Isaia, kurse pasardhësit e mëtejshëm në renditje të drejtpërdrejtë ishin Jorami, Zihriu dhe Shelomiti.

²⁶Shelomiti bashkë me vëllezërit e tij, kishte për detyrë të ruante dhuratat e kushtuara, që kishin dorëzuar prej plaçkës së tyre të luftës mbreti David, kryetarët fisnorë, kapitenët, kolonelët dhe komandantët e ushtrisë, ²⁷për ta pajisur sa më mirë Tempullin. ²⁸Më parë kishin dhënë dhurata të tilla profeti Samuel dhe Shauli, biri i Kishit, Avneri, biri i Nerit, dhe Joavi, biri i Cerujës. Të gjitha dhuratat i mbikëqyrte Shelomiti dhe vëllezërit e tij. Kushdo që sillte një dhuratë të tillë, duhej t'ua dorëzonte atyre.

Detyrat administrative të levitëve të tjerë

²⁹Kenanja dhe bijtë e tij, që u takonin pasardhësve të Jicharit, ishin me detyrë jashtë Jerusalemit. Ata vepronin si nëpunës dhe gjyqtarë. ³⁰Prej pasardhësve të Hevronit, Hashavja bashkë me anëtarët e klanit të tij ishin emëruar si mbikëqyrës. Ata punonin në territorin në perëndim të Jordanit, jo vetëm për interesat e Tempullit, por edhe për administrimin mbretëror. Ata ishin gjithsej 1.700 veta, të gjithë njerëz me aftësi të veçanta.

³¹Kryetari i pasardhësve të Hevronit ishte Jerija. Vitin e 40-të të mbretërimit të Davidit, lidhur me këtë klan, u bënë hulumtime në regjistrat gjenealogjike dhe u gjetën në Jazer të Gileadit, ushtarë të shquar që ishin anëtarë të këtij klani. ³²Davidi e caktoi Jerijën dhe njerëzit e tij në territorin në lindje të Jordanit, ku banonin fiset e Ruvenit, Gadit dhe gjysma e fisit të Mënasheut. Ata ishin gjithsej 2.700 veta, secili prej tyre kryetar i familjes së vet, që vepronin atje si mbikëqyrës për punët e Tempullit dhe të mbretit.

Organizimi i ushtrisë

27¹⁻¹⁵Këtu vijon lista e izraelitëve në shërbim të mbretit, e kryetarëve fisnorë, e kolonelëve, e kapitenëve si dhe e administratorëve të pasurisë mbretërore.

Të gjithë burrat e aftë për luftë ishin të ndarë në 12 reparte. Ata paraqiteshin (për shërbim) një muaj në vit dhe pastaj shkonin në shtëpi. Çdo repart ishte ndarë në 24 njësi. Komandantët e reparteve ushtarake ishin burrat që vijojnë:

Muaji i parë: Joshavami, biri i Cavdielit dhe pasardhës i Percit. Ai ishte komandant i të gjithë oficerëve të repartit të tij për këtë muaj. Muaji i dytë: Dodai nga Ahoahu. Oficeri më i lartë i repartit të tij ishte Mikloti. Muaji i tretë: Benaja, biri i kryepriutit Jehojada. Ai ishte njëri nga «Tridhjetë Trimat». Kur ky udhëhiqte këta të Tridhjetë, komandën e repartit të tij e merrte Amisavadi, i biri. Muaji i katërt: Asaheli, vëllai i Joavit: më vonë, i biri Cevadja. Muaji i pestë: Shamhuti, pasardhës i Izrës. Muaji i gjashtë: Ira, biri i Ikeshit prej Tekoas. Muaji i shtatë: Heleci nga Paloni, nga fisi i Efraimit. Muaji i tetë: Sibehai, pasardhës i Zerahut nga Husha. Muaji i nëntë: Aviezeri, nga Anatoti, prej fisit të Benjamin. Muaji i dhjetë: Mahrai, pasardhës i Zerahut, nga Netofa. Muaji i njëmbëdhjetë: Benaja nga Piratoni, prej fisit të Efraimit. Muaji i dymbëdhjetë: Heldai, pasardhës i Otnielit, nga Netofa.

Kryetarët e fiseve

¹⁶Në krye të fiseve ishin burrat që vijojnë:

Fisi i Ruvenit: Eliezeri, biri i Zihriut; Fisi i Shimonit: Shefatja, biri i Maahës; ¹⁷Fisi i Levit: Hashavja, biri i Kemuelit; pasardhësi i Aharonit: Cadoku; ¹⁸Fisi i Judës: Elihui, vëllai i Davidit; Fisi i Jisakarit: Omriu, biri i Mihaelit; ¹⁹Fisi i Zevulunit: Jishmaja, biri i Ovadjës; Fisi i Naftaliut: Jerimoti, biri i Azrielit; ²⁰Fisi i Efraimit: Hoshea, biri i Azazjës; Fisi i Mënasheut perëndimor: Joeli, biri i Pedajës; ²¹Fisi i Mënasheut lindor: Jido, biri i Zakarisë; Fisi i Benjamin: Jaasieli, biri i Avnerit; ²²Fisi i Danit: Azareli, biri i Jerohamit. Këta ishin kryetarët e fiseve të Izraelit.

²³Davidi nuk e kishte caktuar numrin e izraelitëve meshkuj deri në moshën 20 vjeç, sepse Zoti kishte premtuar se do t'i shumëzonte izraelitët aq sa yje ka në qiell. ²⁴Joavi, biri i Cerujës, e kishte filluar regjistrimin, por u desh ta ndërpriste, sepse Zoti u zemërua për këtë dhe e ndëshkoi Izraelin. Për këtë arsye numrat e tyre nuk gjenden në analet e Davidit.

Administratorët e pasurisë mbretërore

²⁵³¹Këtu është një listë e atyre që administronin pasurinë mbretërore:

Depot mbretërore: Azmaveti, biri i Adielit; depot lokale: Jonatani, biri i Uzijës; punët bujqesore: Ezriu, biri i Keluvit; vreshtat: Shimiu nga Rama; rezervat e verës: Zavdiu nga Shefami; ullinjtë dhe fiqtë e egër (në *shefela* – në zonën kodrinore): Baal-Hanani nga Bet-Gaderi; rezervat e vajit: Joashi; bagëtinë në rrafshinën e Sharonit: Shitrai; bagëtinë në lugina: Shafati, biri i Adlait; devetë: Ovili, jishmaelas; gomarët: Jehdeja nga Meronoti; delet dhe dhitë: Jazizi, hagra.

Këshilltarët personalë të Davidit

³²Këshilltari i Davidit ishte xhaxhai i tij, Jonatani, njeri me mend dhe i edukuar, kurse Jehieli, biri i Hahmonit, ishte edukator i bijve të mbretit. ³³Ahitofeli ishte gjithashtu këshilltar (i mbretit). Hushai, arkas, ishte mik dhe i besuari i mbretit. ³⁴Pas vdekjes së Ahitofelit, e zëvendësuan Jojada, biri i Benajës, dhe Avjatari. Joavi ishte gjenerali i ushtrisë së mbretit.

Davidi i jep Solomonit udhëzime për ndërtimin e Tempullit

28 Davidi dha urdhër të mblidheshin në Jerusalem të gjithë nëpunësit: kryetarët e klaneve, komandantët e reparteve ushtarake, kolonelët, kapitenët, administratorët e fermave dhe të kopeve të bagëtisë mbretërore dhe të bijve të mbretit, oborrtarët, luftëtarë të shquar, dhe njerëzit e tjerë me influencë.

²Mbreti David u ngrit dhe u tha: "Burra të popullit tim, vëllezërit e mi, më dëgjoni! Unë kisha ndërmend të ndërtoja një tempull, ku do të ruhej arka e besëlidhjes së Zotit, froni i këmbëve të Perëndisë sonë. Kam marrë të gjitha masat e nevojshme për ndërtimin e këtij tempulli. ³Por Perëndia më tha: «Nuk duhet të ma ndërtosh ti këtë tempull, sepse gjithnjë ke bërë luftë dhe ke derdhur shumë gjak.» ⁴Por Zoti, Perëndia e Izraelit, më zgjodhi mua si mbret të këtij vendi, kështu që unë dhe pasardhësit e mi të jemi përgjithmonë mbretër të Izraelit. Ndër fiset e Izraelit ai caktoi Judën si fis udhëheqës dhe ndër familjet e ndryshme të Judës, ata të atit tim. Dhe më në fund, atij i pëlqeu të më zgjidhte mua ndër të gjithë bijtë e atit tim, për të më bërë mbret të Izraelit. ⁵Ndër bijtë e shumtë që Zoti më dhuroi, ai caktoi Solomonin për trashëgimtar të fronit tim. Në emër të Zotit ai do të mbretërojë mbi Izraelin. ⁶Zoti gjithashtu më tha: «Biri yt, Solomoni, do të ma ndërtojë Tempullin me të gjitha oborret e tij. Atë kam zgjedhur; ai do të jetë im bir dhe unë do të jem i ati. ⁷Dhe do ta përkrah përgjithmonë mbretërimin e tij, në qoftë se drejtohet me vendosmëri sipas urdhërimeve dhe rregullave të mia, siç bën ai tani.»

⁸Tani po ju paralajmëroj para mbarë Izraelit, kishës së Zotit, dhe në prani të Perëndisë sonë, i cili na sheh dhe na dëgjon: përfillni të gjitha urdhërimet e Zotit, Perëndisë suaj, dhe ndiqini me tërë zemër! Atëherë do të vazhdojmë ta zotërojmë këtë vend dhe ju do të mund t'ua lini trashëgim pasardhësve tuaj. ⁹Por ti, o Solomoni, njihje Zotin, Perëndinë e atit tënd! Dëgjoje me gatishmëri dhe me gjithë zemër! Sepse ai na sheh në zemër dhe i di mendimet tona më të fshehta. Në qoftë se e kërkon, do të të lejojë që ta gesh. Por në qoftë se i kthen shpinën, edhe ai do të të mohojë përgjithmonë. ¹⁰Mendohu mirë: Zoti të ka zgjedhur që t'i ndërtosh një shenjtërore. Prandaj, përvishju punës me vendosmëri!"

¹¹Pastaj Davidi i dorëzoi birit të tij, Solomonit, projektin e Tempullit, me shenjtëroren e brendshme, shenjtëroren e jashtme, qelitë anësore, dhomat e larta dhe dhomat e brendshme dhe me vendin për arkën e besëlidhjes, ¹²si dhe me oborret dhe sallat përreth. Davidi i kishte caktuar të gjitha me përpikëri, siç ia kishte futur në mendje Shpirti i Perëndisë. Ndërkaq i dha udhëzime Solomonit për përdorimin e thesareve të Tempullit dhe të dhuratave që i ishin kushtuar Perëndisë, ¹³për grupet e shërbimit të priftërinjve dhe të levitëve, për mbarë shërbimin në Tempull dhe pajisjet që nevojiteshin për këtë. ¹⁴Për prodhimin e çdo vegje ari ose argjendi i tregoi me saktësi se sa ar ose argjend duhej të përdorej, ¹⁵gjithashtu edhe për prodhimin e shandanëve të artë ose të argjenditë, me llambat përkatëse, secili sipas qëllimit, për të cilin ishte caktuar. ¹⁶Ai caktoi edhe peshën e arit të tavolinave për bukët e kushtuara dhe peshën e tavolinave të tjera. ¹⁷Nxori udhëzime për pirunët, për kupat për gjakun e flive dhe për bidonët që duheshin përpunuar prej ari të kulluar, si dhe për peshën e arit ose të argjendit që duhej përdorur për prodhimin e secilit tinar. ¹⁸Ai caktoi sasinë e arit të kulluar, prej të cilit duhej prodhuar altari i temjanit, dhe i dorëzoi Solomonit një projekt për karrocet e arkës së besëlidhjes, veçanërisht për shtatoret e engjeve rojtarë prej ari, që e mbulojnë arkën me flatrat e tyre të hapura. ¹⁹Davidi i kishte caktuar këto të gjitha me shkrim dhe me përpikëri, siç ia kishte futur në mend Shpirti i Perëndisë.

²⁰Davidi i tha rishtas të birit, Solomonit: «Përvishju kësaj pune me guxim dhe me vendosmëri! Mos hiq dorë dhe mos ki frikë, sepse Zoti, Perëndia ime, do të të ndihmojë. Ai nuk do të ta kthejë shpinën dhe nuk do të të lërë në baltë, por do të të ndihmojë për ta përfunduar gjithë këtë punë. ²¹Grupet e priftërinjve dhe të levitëve, që janë caktuar për shërbim në Tempull, rrinë gati. Për të gjitha detyrat ke pranë vetes njerëz kompetentë dhe me vullnet të mirë. Edhe kryetarët e familjeve dhe mbarë populli do të të ndihmojnë në çdo drejtim.»

Dhuratat për ndërtimin e Tempullit

29 Pastaj, mbreti David iu drejtua mbarë popullit të mbledhur dhe i tha: «Im bir, Solomoni, të cilin Zoti e ka zgjedhur për trashëgimtar të fronit tim, është ende i ri dhe pa përvojë, dhe detyra që ai duhet të kryejë është e madhe. Ndërtesa që duhet të ndërtojë, është paracaktuar jo për një njeri, por për Perëndinë, Zotin! Prandaj kam bërë çmos që të mbledh për ndërtimin e Tempullit një sasi të madhe ari, argjendi, bakri, hekuri dhe druri, si dhe gurë të çmueshëm, gurë gjysmë të çmueshëm dhe gurë me vlerë me ngjyra të ndryshme, si dhe një sasi të madhe mermeri. ³Meqë e kam për zemër Tempullin e Zotit, prej pasurisë sime personale do të dhuroj ⁴edhe 100 tonë ar të kulluar nga Ofiri ♦ dhe 250 tonë argjend të kulluar. Me një pjesë të tyre duhen veshur muret e brendshme; ⁵pjesa tjetër është

caktuar për prodhimin e mjeteve prej ari dhe argjendi dhe për të gjitha punët e tjera artistike. Tani po ju pyes juve: Kush është gati sot t'i sjellë Zotit dhuratë?»

⁶Pastaj kryetarët e fiseve, kryetarët e klaneve, kolonelët, kapitenët si dhe nëpunësit e mbretit treguan bujarinë e tyre, ⁷duke dhuruar për ndërtimin e Tempullit 175 tonë ar, 10.000 monedha ari, 350 tonë argjend, 625 tonë bronz dhe 3.500 tonë hekur.

⁸Kush kishte gurë të çmueshëm, i dhuroi për thesarin e Tempullit, të cilin e administronte Jehieli, pasardhës i Gershonit. ⁹Mbarë populli u gëzua për këtë bujari, sepse ia kishte dhuruar Zotit këto dhurata me shumë vlerë, vullnetarisht dhe me gjithë zemër. Edhe mbreti David u gëzua për këtë.

♦ [Mozambik](#).

Lutja falënderuese e Davidit

¹⁰Pastaj Davidi e lavdëroi Zotin para mbarë mbledhjes duke u lutur kështu:

«Qofsh lavdëruar, o Zot, Perëndia e të parit tonë, Izraelit, në jetë të jetëve!

¹¹Ty, o Zot, të përkasin madhështia, fuqia, nderi, pushteti dhe salltaneti! Gjithçka në qiell dhe në tokë është prona jote; ty të takon gjithë pushteti dhe fuqia! ¹²Ti u ndan njerëzve pasuri dhe respekt; ti i jep forcë e fuqi atij që dëshiron ta bësh të madh dhe të fuqishëm! Ti je Zoti mbi të gjitha! ¹³Prandaj le të të falënderojmë ty, Perëndinë tonë, dhe ta lavdërojmë emrin tënd madhështor.

¹⁴Unë nuk jam asgjë, o Zot, edhe as populli im nuk është asgjë; ne nuk do të ishim kurrsesi në gjendje të sillnim dhurata të tilla prej pasurisë sonë. Gjithçka vjen prej teje, edhe këto dhurata i kemi marrë më parë prej teje. ¹⁵Me ne nuk do të ndodhë ndryshe veç si me të gjithë paraardhësit tanë. Në këtë vend që na e ke dhënë, ne banojmë vetëm si mysafirë ose si të huaj, sepse jeta jonë mbi tokë është kalimtare si hije, pa shpresa të qëndrueshme. ¹⁶O Zot, Perëndia jonë! Mbarë pasuria që kemi mbledhur tani, për të ndërtuar një Tempull për nderin tënd, për nderin e Perëndisë së shenjtë, vjen prej teje, prandaj të takon përsëri ty. ¹⁷O Perëndia ime, e di se ti u sheh njerëzve zemrën, dhe se gëzohesh kur janë të ndershëm. Të gjitha këto i kam dhuruar me zemër të ndershme dhe kam parë me plot gëzim çfarë bujarie ka treguar populli yt. ¹⁸O Zot, Perëndia e të parëve tanë, Avrahamit, Izakut dhe (Jakov) Izraelit! Mbage popullin tënd gjithnjë kështu, që të të mbetet besnik në zemër! ¹⁹Ndihmoje edhe birin tim, Solomonin, që t'i ndjekë me gjithë zemër urdhërimet, udhëzimet dhe rregullat e tua, dhe të bëjë çmos për ta zbatuar ndërtimin e Tempullit siç e kam përgatitur.»

²⁰Pastaj Davidi i bëri thirrje mbarë mbledhjes, duke thënë: «Lavdërojeni Zotin, Perëndinë tuaj!»

Atëherë të gjithë e lavdëruan Zotin, Perëndinë e të parëve të tyre. Ata u përkulën dhe ranë përmbys para Zotit dhe para mbretit. ²¹Të nesërmen ata i kushtuan Zotit flijime. Ata therën një mijë dema, një mijë cjep dhe një mijë qengja si flijim përkushtimi. Pastaj erdhën blatimet e caktuara të pijes dhe një sasi e madhe flijimesh të miqësisë për mbarë popullin e mbledhur. ²²Ata pinë dhe hëngrën në prani të Zotit dhe u gëzuan shumë për këtë ditë. Për herë të dytë e emëruan Solomonin mbret dhe e shuguruan me vaj, që tani të mbretëronte në emër të Zotit. Ndërsa Cadokun e shuguruan si kryepriest.

²³Pastaj Solomoni hipi në fron në vend të të atit, Davidit, dhe mbarë populli e pranoi si mbret. ²⁴Të gjithë kryetarët e popullit, luftëtarët e shquar dhe bijtë e tjerë të Davidit iu nënshtruan atij. ²⁵Mbarë Izraeli përjetoi kohën kur Zoti e bëri atë të pushtetshëm dhe mbret aq të shquar, sa që ua kaloi në shkëlqim të gjithë paraardhësve të tij.

Përmbledhja e mbretërimit të Davidit

²⁶Davidi, biri i Jishait, ishte mbret i mbarë Izraelit. ²⁷Ai mbretëroi 40 vjet: 7 vjet në Hevron, dhe 33 në Jerusalem. ²⁸Vdiq në moshë të thyer pas një jete të lumtur, i pasur dhe shumë i nderuar. I biri, Solomoni, u bë trashëgimtari i tij.

²⁹Gjithçka që mund të thuhet tjetër për mbretërimin e Davidit, mund të lexohet në analet e profetëve Samuel, Natan dhe Gad. ³⁰Ata përshkruajnë tërë veprimtarinë e tij mbretërore dhe fitoret e tij, si dhe gjithçka që përjetuan atëherë ai, Izraeli dhe mbretëritë e tjera.